

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА ТА ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА СТРАТЕГІЧНИХ
РОЗСЛІДУВАНЬ**

**ПОРЯДОК НАПРАВЛЕННЯ ЗАПИТІВ
ПРО НАДАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ
В РАМКАХ ЕКСТРАДИЦІЇ**

Методичні рекомендації

Дніпро – 2024

УДК 343.13:341.45(477)
Ф 35

*Рекомендовано до друку
Науково-методичною радою
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(протокол № 1 від 21.09.2023 р.)*

АВТОРИ:

ФЕДЧЕНКО В. М., професор кафедри кримінального процесу та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

БАДАЛОВА Т. Г., ад'юнкт кафедри кримінального процесу та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, майор поліції.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

МЕЛЬНИЧЕНКО А. В., заступник начальника СУ ГУНП в Дніпропетровській області – начальник відділу розслідування злочинів, скоєних проти життя та здоров'я особи СУ ГУНП, підполковник поліції;

ПАРШУТІН Є. Г., начальник відділу міжнародного поліцейського співробітництва ГУНП в Дніпропетровській області, майор поліції.

Ф 35 Федченко В. М., Бадалова Т. Г. Порядок направлення запитів про надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні в рамках екстрадиції. Дніпро : ДДУВС, 2024. 92 с.

У методичних рекомендаціях з урахуванням положень чинного національного кримінального процесуального законодавства та ратифікованих Україною міжнародно-правових актів, зокрема з питань надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні в рамках екстрадиції висвітлено поняття вказаного виду міжнародної правової допомоги, звернуто увагу на правову основу, особливості реалізації положень щодо екстрадиції, окреслено уповноважені (центральні) та інші органи, які вирішують питання щодо екстрадиції, розкрито їх повноваження в рамках екстрадиції, розглянуто вимоги щодо здійснення екстрадиційної перевірки, вимоги з підготовки документів щодо виконання запиту про екстрадицію, як і документів з ініціювання запиту на здійснення екстрадиції, та надано практичні рекомендації з питань виконання запиту і з питань ініціювання запиту про екстрадицію.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ПРАВОВА ОСНОВА ТА ПОНЯТТЯ ЕКСТРАДИЦІЇ ЯК ВИД МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	5
РОЗДІЛ 2. ОРГАНИ, УПОВНОВАЖЕНІ НА ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ ЩОДО ЕКСТРАДИЦІЇ.....	14
РОЗДІЛ 3. ВИМОГИ ЩОДО ЕКСТРАДИЦІЙНОЇ ПЕРЕВІРКИ, ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТІВ ЩОДО ВИКОНАННЯ ЗАПИТУ ПРО ЕКСТРАДИЦІЮ ТА ІНІЦІУВАННЯ ЗАПИТУ НА ЗДІЙСНЕННЯ ЕКСТРАДИЦІЇ.....	18
ДОДАТКИ.....	42
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	88

ВСТУП

Незважаючи на те, що Україна наразі переживає нелегкі часи війни, дуже актуальним є питання застосування міжнародних норм права під час проведення процедури екстрадиції. Наша держава продовжує працювати та виконувати вимоги ратифікованих міжнародних договорів, співпрацює з компетентними уповноваженими органами іноземних держав щодо затримання правопорушників та проведення процедури екстрадиції. Така співпраця стала підґрунтям для удосконалення правил надання правової допомоги і видачі осіб, які вчиняють кримінальні правопорушення, а також для подальшого розвитку інституту екстрадиції.

В сучасних умовах діяльності правоохоронних органів спостерігається активізація взаємодії уповноважених компетентних органів держав у рамках надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні з питань екстрадиції підозрюваних (обвинувачених) осіб, оголошених в міжнародний розшук. Про вказане свідчить і зареєстрований від 15.09.2022 року за № 8038 проєкт Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо міжнародного співробітництва під час кримінального провадження».

Розроблені та підготовлені методичні рекомендації «Порядок направлення запитів про надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні в рамках екстрадиції» направлені, в першу чергу, на підвищення професійного рівня працівників слідчих підрозділів Національної поліції України, які безпосередньо взаємодіють з органами прокуратури України та суду щодо вирішення питань, пов'язаних з екстрадицією, для ефективного використання в цілях кримінального судочинства та реалізації принципу невідворотності покарання. До того ж зміст методичних рекомендацій дозволяє розробити і певний алгоритм дій з дотриманням усіх положень міжнародних правових актів та національного законодавства задля вдосконалення діяльності слідчих підрозділів Національної поліції та вироблення єдиної практики з питань застосування існуючих правових механізмів міжнародного співробітництва у кримінальних провадженнях, пов'язаних, насамперед, із затриманням та екстрадицією осіб.

Методичні рекомендації підготовлено, передусім, для працівників Національної поліції України, які беруть участь у процесі екстрадиції. Вони також будуть корисними для працівників інших правоохоронних та судових органів, студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів.

РОЗДІЛ 1. ПРАВОВА ОСНОВА ТА ПОНЯТТЯ ЕКСТРАДИЦІЇ ЯК ВИД МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Перед тим, як розглянути правову основу процесу екстрадиції, необхідно вивчити саме поняття екстрадиції. У сучасному розумінні поняття екстрадиції, яке поширюється у вітчизняній юридичній енциклопедичній науковій літературі, має таке визначення:

Екстрадиція – «це передача злочинців державою, на території якої вони перебувають, іншій державі (на її вимогу) для притягнення їх до кримінальної відповідальності або для приведення у виконання обвинувального судового вироку, який набрав чинності» [1, с. 377].

Серед безлічі дефініцій, запропонованих багатьма вченими, найбільш повним є визначення О. Виноградової, а саме:

«**Екстрадиція** – це процес, який ґрунтується на міжнародних договорах, загальновізнаних принципах міжнародного права, нормах внутрішнього законодавства і пов'язаний з наданням державами правової допомоги, що полягає у передачі підозрюваного, обвинуваченого або засудженого державою, на території якої він перебуває, державі, на території якої він вчинив злочин або громадянином якої він є або державі, що потерпіла від злочину, для притягнення його до кримінальної відповідальності або виконання винесеного вироку суду» [2, с. 13-14].

Сам процес екстрадиції являє собою складну юридичну процедуру, практичне здійснення якої неможливе (навіть при наявності окремого нормативно-правового акта, наприклад, Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 р., національного закону про видачу) без звернення до норм конституційної, кримінальної, кримінально-процесуальної й інших галузей права.

У практичному розумінні поняття «екстрадиція» – це взаємовідносини компетентних органів і посадових осіб взаємодіючих держав, які регламентуються винятково кримінально-процесуальним законодавством.

Процедура екстрадиції спрямована на забезпечення невідворотності покарання винних у вчиненні суспільно небезпечних діянь і відіграє важливу роль у зміцненні та розвитку міжнародного співробітництва держав у сфері кримінального судочинства.

Верховною Радою України від 13.04.2012 р. затверджено Кримінальний процесуальний кодекс України [3]. На національному рівні механізм проведення процедури екстрадиції закріплено у КПК України, де термінологічна одиниця «екстрадиція» вживається у значенні видачі особи державі, компетентними органами якої ця особа розшукується для:

- 1) притягнення до кримінальної відповідальності;
- 2) виконання вироку.

Екстрадиція включає офіційний запит про видачу особи, її встановлення на території однієї держави, перевірку обставин, що можуть перешкоджати видачі, а також прийняття рішення за запитом та фактичну передачу такої особи іншій державі, компетентні органи якої звернулися із запитом про видачу.

Екстрадиція включає в себе не лише видачу особи як таку, але і сукупність заходів, спрямованих на забезпечення видачі.

Якщо розглядати поняття екстрадиції відповідно до вимог КПК України, то згідно з п. 2 ч. 1 ст. 541 КПК України: «видача особи (екстрадиція)» – видача особи державі, компетентними органами якої ця особа розшукується для притягнення до кримінальної відповідальності або виконання вироку. Екстрадиція включає:

- офіційне звернення про встановлення місця перебування на території запитованої держави особи, яку необхідно видати, та видачу такої особи;
- перевірку обставин, що можуть перешкоджати видачі;
- прийняття рішення за запитом;
- фактичну передачу такої особи під юрисдикцію держави, що здійснює запит [3].

Видача особи, яка скоїла кримінальне правопорушення, відбувається, якщо особою скоєно злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на максимальний строк не менше одного року або особу засуджено до покарання у виді позбавлення волі і невідбутій строк становить не менше чотирьох місяців. Виходячи зі змісту статті 574 КПК України [3], видачі підлягають такі категорії осіб:

- підозрювані під час провадження на стадії досудового розслідування;
- обвинувачені (засуджені) у провадженні на стадії судового розгляду або виконання вироку.

Питанням екстрадиційної діяльності присвячено багато міжнародно-правових документів та рішень. Серед них документи ООН (наприклад, Типовий договір про видачу, прийнятий на 45-й сесії Генеральної Асамблеї ООН; Римський статут Міжнародного кримінального суду та інші), Конвенції (Європейська конвенція про видачу правопорушників, Європейська конвенція про взаємну правову допомогу у кримінальних справах, Берлінська конвенція про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для відбування покарання в державі, громадянами якої вони є) і міждержавні договори [4].

Нормативно-правові підстави для проведення екстрадиції з боку національного законодавства України становлять:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України, положення глави 44 цього кодексу, згідно з якою регулюються загальні засади, порядок і процедура видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція) [3].

2. Закон України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р., у ст. 92 якого встановлено, що органи прокуратури згідно з міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України,

та кримінальним процесуальним законодавством України здійснюють співробітництво з компетентними органами інших держав з питань проведення процесуальних дій при розслідуванні кримінальних правопорушень, видачі осіб, які їх вчинили, прийнятті кримінального провадження та з інших питань, передбачених такими договорами. У разі відсутності міжнародного договору України співробітництво у цій сфері здійснюється органами прокуратури України на підставі взаємних письмових гарантій. Співробітництво органів прокуратури з компетентними органами інших держав не може здійснюватися всупереч конституційним гарантіям України та її договірним зобов'язанням щодо прав людини [5].

3. Наказ Генеральної прокуратури України № 223 «Про організацію роботи органів прокуратури України у галузі міжнародного співробітництва» від 18.09.2015 р., яким передбачено дії прокурора під час проведення процедури екстрадиції [6].

4. Закон України «Про Національну поліцію України» від 02.07.2015 р., положення ст. 4 «Міжнародне співробітництво поліції» якого говорять, що взаємовідносини у сферах діяльності поліції з відповідними органами інших держав та міжнародними організаціями базуються на міжнародних договорах, а також на установчих актах та правилах міжнародних організацій, членом яких є Україна [7].

5. Наказ МВС України № 570 «Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України» від 06.07.2017 р., в VI розділі ст. 3 якого закріплено, що слідчий під час проведення досудового розслідування повинен дотримуватися вимог Конституції України, КПК України та законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України [8].

6. Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30.06.1993 р., в ст. 7 якого зазначено, що міжнародне співробітництво у сфері боротьби з організованою злочинністю ґрунтується на нормах міжнародного права та чинного законодавства України, міждержавних і міжурядових договорах, двосторонніх відомчих угодах [9].

7. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 р., передусім Розділ VII «Міжнародне співробітництво України у сфері боротьби з тероризмом», що регламентує питання, пов'язані зі здійсненням міжнародного співробітництва у кримінальному праві [10].

8. Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23.02.2006 р., який регулює відносини, що виникають у зв'язку з обов'язком держави виконати рішення Європейського суду з прав людини у справах проти України, необхідністю усунення причин порушення Україною Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та протоколів до неї, впровадженням в українське судочинство та адміністративну практику європейських стандартів прав людини, створенням передумов для зменшення кількості заяв до Європейського суду з прав людини проти України [11].

9. Наказ № 613/380/93/228/414/510/2801/5 від 17.08.2020 МВС України, Офісу Генеральної прокуратури, Національного Антикорупційного бюро України, Служби Безпеки України, Державного Бюро розслідування, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України, яким затверджено «Інструкцію про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол» [12].

10. Закон України «Про приєднання України до Конвенції про екстрадицію» від 18.10.2022 [13].

Водночас правовою підставою для екстрадиції можуть бути багатосторонні конвенції та двосторонні договори, які мають більш широкий предмет регулювання, але окремі положення яких регламентують питання видачі осіб. Наприклад, багатосторонні конвенції, укладені під егідою ООН (Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму 1999 р. [14-15], Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 р. [16], Конвенція ООН проти корупції 2003 р. [17]), Ради Європи (наприклад, Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією 1999 р. [18], Конвенція про кіберзлочинність 2001 р. [19]).

До нормативно-правового регулювання екстрадиції слід віднести правові джерела, у яких визначаються підстави і процесуальний порядок екстрадиції під час кримінального провадження. Ними є міжнародні договори, конвенції, угоди тощо.

Більшість правових норм, що регулюють відносини у сфері екстрадиції, знаходить своє відображення в різних двосторонніх і багатосторонніх договорах (конвенціях).

Втім, за відсутності такого договору між державами, звернення про правову допомогу з питань екстрадиції можливе і на засадах взаємності, за обов'язкової умови додержання уповноваженим компетентним органом України встановленого КПК України порядку щодо її здійснення. Вказане положення передбачає правовий порядок, за яким Уповноважений (центральний) орган України (ст. 574 КПК) [3], направляючи до такої держави запит про правову допомогу, письмово гарантує запитуваній стороні розглянути в майбутньому її запит про надання аналогічного виду міжнародної правової допомоги (ч. 2 ст. 544 КПК) [3]. Суттєвою відмінністю надання правової допомоги у кримінальних провадженнях на засадах взаємності від надання правової допомоги на підставі міжнародних договорів є вимога, згідно з якою через відсутність міжнародного договору з відповідною державою уповноважений (центральний) орган України обов'язково надсилає запит про надання міжнародної правової допомоги до Міністерства закордонних справ України для подальшого передання його компетентному органу запитуваної сторони дипломатичним шляхом [20, с. 96].

За своїм призначенням всі міжнародні договори, що містять правові норми, поділені на такі групи:

1. Двосторонні договори, укладені між двома державами, поділяються на:
а) двосторонні договори про екстрадицію. Одним із прикладів двостороннього договору є Договір між Україною і Китайською Народною Республікою про екстрадицію 1999 р., який був одним із перших спеціальних договорів про екстрадицію, укладений з Україною. Вказаний договір є спробою відображення загальноприйнятих міжнародно-правових норм про екстрадицію і є зразком для укладання майбутніх двосторонніх договорів [21];

б) двосторонні договори про правову допомогу у кримінальних справах. Наприклад, Договір між Україною і Монголією про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах 1995 р. [22].

Підписані та діють двосторонні договори між Україною та Азербайджаном, Грузією, Естонією, Латвією, Литвою, Молдовою, Польщею та багатьма іншими країнами. З Аргентиною відповідний договір укладено, але він ще не набув чинності.

Також Україна підписала необхідні угоди із державами-членами Ради Європи, які є учасниками Європейської конвенції про видачу правопорушників за принципом взаємності. Серед них – Австрія, Італія, Іспанія, Велика Британія, Німеччина, Туреччина, Швейцарія.

2. Багатосторонні міжнародні договори (конвенції): спеціальні конвенції про екстрадицію (Європейська конвенція про видачу правопорушників 1957 р., прийнята 13.12.1957 р. і ратифікована Україною 16.01.1998 р., та два протоколи до неї: Додатковий протокол від 15.10.1975 р. і Другий Додатковий протокол від 17.03.1978 р., у яких визначено зобов'язання видавати правопорушників та наведено перелік правопорушень, за які передбачено видачу особи, особливості видачі власних громадян, строки давності, питання смертної кари [23].

В Україні існує широка договірна база, завдяки якій компетентні органи нашої держави мають можливість на підставі чинних міжнародних угод ефективно співпрацювати з компетентними органами іноземних держав у сфері екстрадиції.

У кожному конкретному випадку для перевірки наявності договору з певною державою та визначення особливостей регулювання ним процедури екстрадиції необхідно звертатись до офіційного Інтернет-сайту Верховної Ради України, де оновлюються переліки і тексти документів.

Статтею 10 КК України передбачено ряд принципів положень, зокрема щодо неможливості видачі громадянина України іноземній державі для притягнення до кримінальної відповідальності та віддання до суду. Крім того, ця норма встановлює, що видача іноземців та осіб без громадянства іноземним державам для притягнення до кримінальної відповідальності, віддання до суду або передача для відбування покарання можливі лише у разі, якщо така видача або передача передбачені міжнародними договорами України [24].

Правові відносини при здійсненні екстрадиції між Україною та державами – членами ЄС регулюються Європейською конвенцією про видачу правопорушників 1957 року [23] та додатковими протоколами до цієї конвенції 1975-1978 років.

Водночас слід пам'ятати, що видача особи застосовується щодо діянь, за які може призначатися визначене у законодавстві покарання. Так, згідно з ч. 1 ст. 573 КПК України запит про видачу особи (екстрадицію) направляється за умови, якщо за законом України хоча б за один із злочинів, у зв'язку з яким здійснюється запит про видачу, передбачено покарання у виді позбавлення волі на максимальний строк не менше одного року або особу засуджено до покарання у виді позбавлення волі і невідбутій термін становить не менше чотирьох місяців [3].

Крім цього, відповідно до вимог ч. 1 ст. 2 Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року [23] видача правопорушників здійснюється у зв'язку із правопорушеннями, які караються за законами запитуючої та запитуваної Сторони позбавленням волі або згідно з постановою про утримання під вартою на максимальний термін не менше одного року чи більш суворим покаранням. Якщо особа визнається винною і вирок про ув'язнення або постанова про утримання під вартою проголошується на території запитуючої Сторони, термін призначеного покарання має складати не менше чотирьох місяців.

Отже, як бачимо, вимоги ч. 1 ст. 573 КПК України [3] відповідають вимогам ч. 1 ст. 2 Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року [23].

Також слід зазначити те, що війна нашої країни з країною агресором – рф привнесла зміни, які також відобразились у припиненні будь-яких правових відносин у сфері здійснення екстрадиції.

Так, до 01.12.2022 року, незважаючи на воєнний конфлікт між Україною та рф (2014 рік), наша країна продовжувала співпрацю у питаннях здійснення екстрадиції, передбаченими Конвенцією про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах 1993 року та Протоколом до Конвенції 1997 року.

30.10.2019 р. українським електронним виданням «Доступ до Правди» з Міністерства юстиції України отримано відомості щодо кількості отриманих та направлених запитів про екстрадицію до рф [25]. Згідно з цим електронним виданням з 2014 по 31 жовтня 2019 року до Міністерства юстиції України на підставі Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах 1993 року: надійшло 46 запитів компетентного органу Російської Федерації про видачу осіб (екстрадицію), 26 з яких задоволено Міністерством юстиції України; направлено до компетентного органу Російської Федерації 165 запитів українських судів про видачу осіб, з яких лише 45 задоволено російською стороною.

До речі, до початку широкомасштабного вторгнення Україна взаємодіяла в питаннях екстрадиції з росією найбільше з-поміж інших держав.

Як свідчать статистичні дані Офісу Генеральної прокуратури України, з України до росії було видано у 2018 році – 10 осіб, у 2019-му – 12, у 2020-му – 13 і у 2021-му – 16. І це лише ті, щодо яких є вирокі. Натомість Україна в порядку екстрадиції отримала від російської сторони у 2018-му – 16 осіб, у 2019-му – 14 осіб, у 2020-му – 11 осіб і у 2021-му – 13 осіб [26]. Тобто кількість таких запитів на порядок менша ніж та, де взаємодія відбувається за вирокami судів.

Найімовірніше наведені показники пов'язані з тим, що територія росії стала справжньою гаванню для втікачів, зокрема через недружні відносини між Україною та росією. Але незважаючи на це, міжнародні зобов'язання щодо екстрадиції продовжували виконуватись.

09.05.2018 р. президент України Петро Порошенко заявив, що підписав указ про відкликання представників країни з усіх статутних органів СНД та фактично з 19 травня 2018 року Україна вийшла з даної структури [27]. Тобто починаючи з 19.05.2018 р., наша країна повинна була зупинити дію та вийти з Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах та Протоколу до Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року.

Після початку широкомасштабного вторгнення росії в Україну ситуація в сфері екстрадиції кардинально зміниться не лише у відносинах з Україною, але і з іншими країнами, які негласно підтримують злочинні дії росії.

Як повідомила сама генпрокуратура рф, у березні–травні 2022 року країни Європи 43 рази відмовилися екстрадувати до росії людей, видачу яких вимагає російська генпрокуратура [28].

Тобто відмов стало втричі більше, ніж за аналогічний період минулого року. Тоді як у січні–лютому 2022 року відомство країни-агресора отримало лише чотири відмови у виконанні запитів на екстрадицію.

01.12.2022 р. реакцією на повномасштабне вторгнення рф в Україну та здійснення злочинів відносно громадян України стало підписання президентом України Володимиром Зеленським Закону України «Про зупинення дії та вихід з Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах та Протоколу до Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року», який набув чинності 23.12.2022 р. Водночас до сьогоднішнього дня роз'яснення щодо застосування Закону України № 2783-IX відсутні.

Таким чином, перед компетентними органами зараз постають проблеми остаточного притягнення до кримінальної відповідальності злочинців з країни-агресора – рф. Незважаючи на те, що 23.02.2022 р. президентом рф підписано федеральний наказ про припинення та вихід з 21 міжнародного

договору [29], дію Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року не припинено до теперішнього часу. Тому будь-які міжнародно-правові зносини з рф щодо екстрадиції наразі здійснюються виключно до вимог Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року [23], але тільки за рішенням центрального органу України – Офісу Генеральної прокуратури України.

Також слід зазначити, що вихід з Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах та Протоколу до Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року автоматично розриває будь-які правові відносини не лише з Республікою Білорусь та рф, а ще й з країнами, які дотепер не вийшли зі складу СНД: Республіка Узбекистан, Республіка Казахстан, Республіка Таджикистан, Республіка Вірменія, Киргизька Республіка та Туркменістан. Серед наведених країн лише Республіка Вірменія є країною-учасницею Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року, тобто вихід з Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах та Протоколу до Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року автоматично розриває будь-які відносини з вищеназваними країнами.

Станом на 08.06.2023 р. між Офісом Генеральної прокуратури України та Генеральними прокуратурами Республіки Казахстан, Республіки Таджикистан, Туркменістану та Киргизької Республіки залишаються чинними угоди про співробітництво [26].

Відповідно до наведених угод однією з вимог є організація та забезпечення виконання міжнародних договорів про видачу правопорушників, правову допомогу та правові відносини у кримінальних справах.

Таким чином, у зв'язку з виходом нашої країни з Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року унеможливаються правові відносини з питань надання будь-якої міжнародної правової допомоги з наведеними країнами. У цьому випадку здійснення процесу екстрадиції зі вказаними країнами можливе на умовах взаємності, які передбачені ч. 5 ст. 544 КПК України, згідно з якою: «за відсутності міжнародного договору з відповідною державою уповноважений (центральный) орган України надсилає запит про надання міжнародної правової допомоги до Міністерства закордонних справ України для подальшого передання його компетентному органу запитуваної сторони дипломатичним шляхом» [3]. Але в цьому випадку немає гарантій, що країна, до якої ми звертаємось, прийме до розгляду екстрадиційні матеріали та прийме позитивне рішення про екстрадицію необхідної особи.

Водночас слід зазначити, що ратифікованих двосторонніх договорів про правову допомогу у кримінальних провадженнях, у тому числі з питань екстрадиції, укладених центральними уповноваженими органами України з

уповноваженими центральними органами держав як ближнього, так і далекого зарубіжжя, існує чимало. Цей процес є досить динамічним, а тому для недопущення некоректного використання тієї чи іншої міжнародної угоди, або вже денонсованої (скасованої, відміненої) угоди, необхідно їх дію перевіряти на офіційних інтернет-порталах:

- Верховної Ради України (www.rada.gov.ua);
- Міністерства юстиції України за напрямом діяльності «міжнародно-правове співробітництво у цивільних та кримінальних справах» (https://minjust.gov.ua/international_legal_cooperation_in_civil_and_criminal_matters);
- Офісу Генеральної прокуратури України у рубриці «Міжнародна діяльність» (<https://old.gp.gov.ua/ua/mijbogato.html>);
- Ради Європи (www.coe.int);
- Організації Об'єднаних Націй (www.un.org).

Питання та завдання для самоконтролю:

1. Надати загальне визначення процесу екстрадиції та механізму проведення екстрадиції, закріпленому КПК України.
2. Навести перелік міжнародно-правових підстав для здійснення екстрадиції та пропрацювати основні правові джерела.
3. Навести перелік нормативно-правових підстав для проведення екстрадиції з боку національного законодавства України.
4. Яким законодавчим актом України регулюються загальні засади, порядок і процедура видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція)?
5. Яким законом України та наказом передбачено повноваження прокурора під час здійснення міжнародно-правової допомоги, різновидом якої є екстрадиція?
6. Яким законом України та наказом передбачено перелік законодавчих актів та міжнародних угод, яких повинні дотримуватись співробітники Національної поліції України та слідчі підрозділи НПУ під час здійснення міжнародно-правової допомоги, різновидом якої є екстрадиція?
7. Яким наказом України передбачено використання можливостей інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол?
8. Навести перелік законів України, якими передбачено боротьбу з міжнародною злочинністю.
9. На які групи від свого призначення поділяються всі міжнародні договори?
10. На яких умовах можливе звернення нашої країни щодо екстрадиції до компетентних органів іноземних держав у разі відсутності міжнародної угоди та яким законодавчим актом передбачено порядок звернення у наведеному випадку?

РОЗДІЛ 2. ОРГАНИ, УПОВНОВАЖЕНІ НА ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ ЩОДО ЕКСТРАДИЦІЇ

Згідно зі ст. 574 КПК України [3] центральними органами України щодо видачі особи (екстрадиції), якщо інше не передбачено міжнародним договором України, є, відповідно, **Офіс Генеральної прокуратури України** та **Міністерство юстиції України**:

– **Офіс Генеральної прокуратури України** – щодо екстрадиції підозрюваних, обвинувачених у кримінальних провадженнях під час досудового розслідування;

– **Міністерство юстиції України** – щодо екстрадиції підсудних, засуджених у кримінальних провадженнях під час судового провадження або виконання вироку.

Центральні органи України щодо видачі особи (екстрадиції) мають такі повноваження:

– звертатися до компетентних органів іноземних держав із запитом про видачу особи (екстрадицію), тимчасову видачу або транзитне перевезення;

– розглядати запити компетентних органів іноземних держав про видачу (екстрадицію), тимчасову видачу або транзитне перевезення та приймати рішення щодо них;

– організувати проведення екстрадиційної перевірки;

– організувати прийом-передачу осіб, щодо яких прийнято рішення про видачу (екстрадицію), тимчасову видачу чи транзитне перевезення;

– здійснювати інші повноваження, визначені IX розділом КПК України або міжнародним договором про видачу особи (екстрадицію).

Водночас ініціювати, безпосередньо брати участь у виконанні запиту щодо екстрадиції у кримінальному провадженні, окрім уповноважених (центрального) органів, можуть також уповноважені правоохоронні та судові органи України.

До органів, які безпосередньо беруть участь у виконанні запиту щодо екстрадиції у кримінальному провадженні, відносяться:

1) органи прокуратури в особі відповідних прокурорів;

2) органи досудового розслідування в особі слідчих органів Національної поліції, органів безпеки, органів Державного бюро розслідувань, детективів НАБУ, органів Бюро економічної безпеки України та керівників цих органів (ст. 216 КПК) [3];

3) судді судів загальної юрисдикції (ст. ст. 575, 583-585, 588, 590-591 КПК) [3];

4) Міністерство юстиції України, яке уповноважене на здійснення міжнародно-правового співробітництва, забезпечення дотримання і виконання зобов'язань, узятих за міжнародними договорами України з правових питань; забезпечення правового співробітництва судів та інших органів державної влади у цивільних і кримінальних справах із компетентними органами

іноземних держав на підставі законів та міжнародних договорів України вирішує питання про видачу правопорушників (екстрадицію) і про передачу засуджених осіб, та виконання інших функцій, визначених законами і міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України (п. 9 ст. 3; п. 88 ст. 4 Положення про Міністерство юстиції України)¹ [30];

5) установи Державної кримінально-виконавчої служби України, діяльність яких спрямовується та координується Міністерством юстиції України, уповноважені надавати короткострокові побачення особам, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт, на підставі письмового дозволу органу, що проводить екстрадиційну перевірку; ув'язненим, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт, надавати побачення зі співробітниками Управління Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців адміністрація СІЗО надає без обмеження кількості таких побачень та їх тривалості згідно з Угодою між Управлінням Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців та Урядом України; надавати право участі ув'язнених і засуджених у сімейно-правових відносинах особам, до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт, на підставі письмового дозволу органу, що проводить екстрадиційну перевірку (п.п. 2, 7 роз. 4, п. 2 роз. 11, Правил²)[31]; надавати право на приймання заяв з питань оскарження в судовому порядку ухвал слідчого судді про застосування тимчасового чи екстрадиційного арешту, які надсилаються адміністрацією місця попереднього ув'язнення до визначеного законом суду протягом доби з часу їх подання; за наявності підстав звільняти з-під варти у зв'язку із закінченням максимального строку тимчасового або екстрадиційного арешту, передбаченого Кримінальним процесуальним кодексом України, припинення (скасування) тимчасового або екстрадиційного арешту (ст.ст. 7, 12, 13, 20 Закону³) [32];

б) Міністерство закордонних справ уповноважене на забезпечення здійснення заходів з міжнародного співробітництва Кабінету Міністрів України та представництво Прем'єр-міністра України у зносинах з органами влади інших держав і міжнародними організаціями (п. 3 ч. 3 ст.16 Закону)⁴ [33];

7) консульські установи та дипломатичні представництва інших держав в Україні (мають право одержувати на добровільній основі пояснення, речі, документи від громадян держави, яку вони представляють, а також вручати документи таким особам (ст. 547 КПК) [3] та виконувати доручення слідчих або судових органів України щодо громадян України, якщо це не

¹ Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України: Постанова КМУ від 02.07.2014 р. № 228.

² Правила внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України: Наказ Міністра юстиції України від 14.06.2019 р. № 1769/5.

³ Про попереднє ув'язнення: Закон України від 30.06.1993 р. № 3352-ХІІ.

⁴ Про дипломатичну службу: Закон України від 07.06.2018 р. № 2449-VIII.

заборонено законами держави перебування; дотримуватися вимог міжнародних договорів, учасниками яких є Україна, під час перебування осіб, взятих під варту (ст. ст. 28, 39 Статуту)⁵ [34];

8) Департамент міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України уповноважений на забезпечення взаємодії Національної поліції України з відповідними органами влади, іноземними установами та організаціями, а також міжнародними організаціями з питань, що належать до компетенції Національної поліції України, бере участь у формуванні основних напрямів державної політики у сфері здійснення співробітництва Національної поліції України з компетентними органами іноземних держав, іноземними установами та організаціями, міжнародними організаціями та дипломатичними представництвами, Інтерполом та Європолом, забезпечує розвиток та поглиблення зв'язків з представниками компетентних правоохоронних органів іноземних держав, які працюють у складі дипломатичних представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, співпрацює з дипломатичними установами України за кордоном та дипломатичними установами іноземних держав в Україні з питань протидії злочинності. Організовує та забезпечує міжнародне співробітництво правоохоронних органів та інших органів державної влади України каналами Інтерполу та Європолу, забезпечує виконання зобов'язань, що випливають із членства України в Інтерполі та за Угодою між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво та здійснення всіх дій, направлених на співпрацю з компетентними органами іноземних держав щодо боротьби зі злочинністю та здійснення міжнародного розшуку осіб. (п. п. 1-3, 6, 13, 19, 24-33, 37, 44, Положення)⁶ [35];

9) Національне бюро Інтерполу в Україні здійснює міжнародне співробітництво правоохоронних органів України з органами Інтерполу, НЦБ іноземних держав, компетентними органами іноземних держав та міжнародними установами з використанням інформаційної системи Інтерполу здійснюється з питань та у формах, визначених правилами Інтерполу. Надсилають запити/звернення структурних підрозділів Офісу Генерального прокурора, Центрального управління Служби безпеки України, Національного антикорупційного бюро України, центрального апарату Державного бюро розслідувань, апаратів міністерств та центральних органів виконавчої влади, Департаменту з питань виконання кримінальних покарань уповноваженим підрозділам іноземних держав. (п. п. 1, 2 I розділу Інструкції, п. п. 1, 2, 4 II розділу Інструкції, п. п. 1, 2 III розділу Інструкції)⁷ [12].

⁵ Про Консульський статут України: Указ Президента України від 02.04.1994 р. № 127/94.

⁶ Положення про Департамент поліцейського міжнародного співробітництва: Наказ МВС від 21.08.2020 р. № 620.

⁷ Інструкція про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол: Наказ МВС від 17.08.2020 р. № 613/380/93/228/414/510/2801/5.

Питання та завдання для самоконтролю:

1. Навести перелік уповноважених (центральных) органів України, закріплених КПК України, які здійснюють міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні.

2. Навести перелік повноважень, якими наділено центральні органи України під час здійснення процедури екстрадиції.

3. Навести перелік правоохоронних органів та органів юстиції, які ініціюють та безпосередньо беруть участь в процесі здійснення екстрадиції.

4. Навести вимогу КПК України, якою затверджено перелік органів досудового розслідування, які здійснюють досудове розслідування за відповідною категорією кримінальних правопорушень.

5. Якими повноваженнями під час здійснення процедури екстрадиції наділено Міністерство юстиції України згідно з вимогами положень про Міністерство юстиції України Постанови КМУ від 2 липня 2014 року № 228?

6. Якими повноваженнями під час здійснення процедури екстрадиції наділені установи Державної кримінально-виконавчої служби України відповідно до вимог наказу Міністра юстиції України від 14 червня 2019 року № 1769/5 та закону України від 30 червня 1993 року № 3352-XII?

7. Якими повноваженнями під час здійснення процедури екстрадиції наділено Міністерство закордонних справ згідно з вимогами закону України про дипломатичну службу від 7 червня 2018 року № 2449-VIII?

8. Якими повноваженнями під час здійснення процедури екстрадиції наділені консульські установи та дипломатичні представництва інших держав в Україні згідно з вимогами указу про Консульський статут України від 2 квітня 1994 року № 127/94?

9. Якими повноваженнями під час здійснення процедури екстрадиції наділено Департамент міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України згідно з положенням про Департамент поліцейського міжнародного співробітництва?

10. Якими повноваженнями під час здійснення процедури екстрадиції наділено Національне бюро Інтерполу в Україні відповідно до наказу МВС від 17 серпня 2020 № 613/380/93/228/414/510/2801/5?

РОЗДІЛ 3. ВИМОГИ ЩОДО ЕКСТРАДИЦІЙНОЇ ПЕРЕВІРКИ ТА ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТІВ ЩОДО ВИКОНАННЯ ЗАПИТУ ПРО ЕКСТРАДИЦІЮ ТА ІНІЦІУВАННЯ ЗАПИТУ НА ЗДІЙСНЕННЯ ЕКСТРАДИЦІЇ

У цілому процедура екстрадиції складається з таких видів:

1. Екстрадиція до України підозрюваної (обвинуваченої) у вчиненні злочину особи, яка оголошена у міжнародний розшук уповноваженим компетентним органом України, та яку за його запитом було затримано на території іноземної держави уповноваженими компетентними органами цієї держави.

2. Екстрадиція з України особи, яка підозрюється (обвинувачується) компетентними органами іноземної держави у вчиненні злочину і оголошена ними у міжнародний розшук, та яку затримано на території України уповноваженими компетентними органами України в рамках виконання запиту іноземної держави про надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні.

3. Схожою за процедурою передачі (екстрадиції) підозрюваної (обвинуваченої) особи до іншої держави є і тимчасова видача такої особи іншій державі за її запитом з метою проведення з такою особою певних процесуальних дій та обов'язкового повернення її назад до держави, яка її видала. І тому про тимчасову передачу особи буде зазначено трохи пізніше (ст. 579 КПК України) [3].

Міжнародний розшук – це комплекс розшукових, інформаційно-довідкових та інших заходів, що здійснюються Національними центральними бюро Інтерполу на території держав-учасниць МОКП-Інтерпол відповідно до норм міжнародного права, а також відповідно до чинного законодавства України з метою отримання інформації про місцезнаходження безвісти зниклих людей, невпізнаних трупів, виявлення, арешту і видачі (екстрадиції) осіб, які переховуються від слідства, суду та виконання вироку.

Розшукуваний – безвісти зниклий або особа, яка переховується від слідства, суду та виконання вироку, з числа громадян України, іноземців і осіб без громадянства, необхідність розшуку яких виникає на підставах, передбачених законодавством України та згідно з міждержавними та/або міжнародними договорами (угодами) [36].

Інтерпол – це міжнародна організація кримінальної поліції, яка створена для координації взаємодії правоохоронних органів держав та здійснення спільних заходів щодо боротьби з міжнародною злочинністю [37]. Метою Інтерполу є: забезпечувати широку взаємодію всіх органів (установ) кримінальної поліції в рамках існуючого законодавства країни та у дусі Загальної Декларації прав людини; створювати і розвивати установи, які можуть успішно сприяти попередженню кримінальної злочинності і боротьбі з нею (ст. 2 Статуту міжнародної кримінальної поліції – Інтерпол) [38].

Починаючи з 2020 року, МВС України, Офісом Генеральної прокуратури, Національним Антикорупційним бюро України, Службою безпеки України, Державним Бюро розслідування, Міністерством фінансів України, Міністерством юстиції України переглянуто попередні вимоги щодо діяльності НЦБ Інтерполу в Україні, в яких враховано реформи у сфері правоохоронної, судової діяльності України і зміни, які відбулися у кримінальному процесуальному законодавстві України. Так, 17.08.2020 р. наказом №613/380/93/228/414/510/2801/5 МВС України, Офісу Генеральної прокуратури, Національного Антикорупційного бюро України, Служби безпеки України, Державного Бюро розслідування, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України затверджено «Інструкцію про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол» [12].

Водночас слід зазначити, що **Інтерпол** – це також велика база інформації про вчинені злочини, осіб, причетних до їх скоєння, або ж тих, хто може бути причетним до них.

Використання інформаційної системи Інтерполу правоохоронними органами України здійснюється відповідно до встановленого цією Інструкцією порядку у формі надсилання запиту/звернення до уповноваженого підрозділу або у формі прямого доступу.

Так, згідно з умовами інструкції [12] уповноважений підрозділ на підставі отриманого від правоохоронного органу України запиту/звернення забезпечує використання інформаційної системи Інтерполу шляхом надсилання запиту про публікацію Генеральним секретаріатом Інтерполу оповіщень:

- червоного оповіщення (RED NOTICE);
- синього оповіщення (BLUE NOTICE);
- зеленого оповіщення (GREEN NOTICE);
- жовтого оповіщення (YELLOW NOTICE);
- чорного оповіщення (BLACK NOTICE);
- пурпурового оповіщення (PURPLE NOTICE);
- помаранчевого оповіщення (ORANGE NOTICE).

Види оповіщень (циркулярів) Інтерполу:

Червоні оповіщення або «оповіщення з червоним кутом» («розшукується») використовуються для організації арешту з подальшою екстрадицією злочинців, що розшукуються на міжнародному рівні. Ці повідомлення базуються на діючій на національному рівні постанові про арешт, або рішенні суду, що вступило в законну силу, а також прискорюють процес екстрадиції для країн, які визнають ці повідомлення як запит про тимчасовий арешт (з 1998 року це 129 країн-учасниць Інтерполу – 69 %). Повідомлення складається з 3-х основних елементів – детальні відомості про особу, юридична інформація та заходи, що необхідно вжити в разі встановлення особи.

Сині оповіщення використовуються для пошуку інформації про особу або незаконну діяльність осіб, залучених у кримінальну діяльність: найчастіше – для відстеження та встановлення місцезнаходження правопорушників, коли рішення про екстрадицію не прийнято; для встановлення місцезнаходження свідків злочинів.

Зелені оповіщення використовуються для попередження й надання оперативних відомостей про осіб та кримінальні злочини, що вони вчинили, які ймовірно можуть повторити злочини в інших країнах. Цей вид повідомлень найчастіше використовуються у випадках педофілії, організованої злочинності та хуліганства. Публікація їх може бути ініційована Генеральним секретаріатом Інтерполу.

Жовті оповіщення використовуються, щоб допомогти встановити місцезнаходження безвісти зниклих й ідентифікувати осіб, які не можуть ідентифікувати себе самостійно, і можуть бути опубліковані на загальному (публічному або незахищеному) веб-сайті Інтерполу.

Чорні оповіщення використовуються для ідентифікації невпізнаних трупів та містять опис знайдених трупів, відбитки пальців (у разі їх наявності). Усього в даний час в Генеральному секретаріаті виставлено 820 таких карток.

Пурпурні оповіщення використовуються для попередження способів вчинення злочинів, предметів, методів і способів приховування злочинів, запиту інформації, яка може сприяти досудовому розслідуванню злочинів.

Помаранчеві оповіщення використовуються для попередження поліції, суб'єктів суспільства та інших міжнародних організацій про потенціальні загрози від замаскованої зброї, поштових відправлень з вибухівкою та інших небезпечних матеріалів, про осіб, методи та способи терористичних актів.

Також існує так зване «спеціальне оповіщення». Спеціальне оповіщення Інтерпол-Рада Безпеки ООН видається відносно особи або групи осіб, що підлягають санкціям ООН через: заморожування активів, заборону пересування, ембарго на поставку зброї.

Оголошення особи в міжнародний розшук слід вважати початковим етапом процедури екстрадиції, бо саме винесення слідчим, прокурором постанови про оголошення підозрюваної особи в міжнародний розшук (Додаток № 1), звернення до слідчого судді з клопотанням про обрання

запобіжного заходу – тримання під вартою розшукуваній (підозрюваній) особі, яка оголошена у міжнародний розшук (Додаток № 2), та ухвала слідчого судді про обрання такій особі запобіжного заходу тримання під вартою є підставою для звернення до відповідного територіального підрозділу Інтерполу про необхідність здійснення міжнародного розшуку такої особи та її затримання з метою подальшої екстрадиції.

Своєю чергою територіальний підрозділ Інтерполу в п'ятнадцятиденний термін опрацьовує такі запити/звернення щодо їх обґрунтованості, повноти, правильності оформлення, відповідності до правил Інтерполу і після погодження з уповноваженим центральним органом України (Офісом Генерального прокурора) питань щодо екстрадиції та повідомлення про свій намір надіслати запит про екстрадицію особи, яка розшукується, у разі її арешту, затримання чи встановлення місцезнаходження на території іноземної держави, забезпечує передачу запиту щодо екстрадиції до Генерального секретаріату Інтерполу, запитуючи в останнього публікацію червоного оповіщення щодо підозрюваної (обвинуваченої) особи, яка оголошена в міжнародний розшук, і щодо якої обрано запобіжний захід тримання під вартою (п. 1 розд. IV) [12].

Оголошення особи в міжнародний розшук з моменту направлення запиту до територіального підрозділу Інтерполу складається з декількох етапів:

- 1) направлення запиту правоохоронного органу до ДМПС НПУ (Інтерполу);
- 2) перевірка запиту на предмет дотримання міжнародних актів, яка проводиться ДМПС НПУ (Інтерполу);
- 3) у разі позитивного проходження перевірки ДМПС НПУ (Інтерполу) звертається за опублікуванням запиту до Генерального секретаріату Інтерполу (далі – Генеральний секретаріат).

Але існують випадки повторної перевірки запиту Генеральним секретаріатом. У разі цієї перевірки Генеральний секретаріат має право в односторонньому порядку прийняти рішення про відмову в міжнародному розшуку та вилучення відомостей про розшук особи з баз даних Інтерполу, якщо злочини, за вчинення яких розшукується особа, мають політичний, військовий, релігійний або расовий характер. Також сюди належать економічні причини переслідування.

Шостим розділом вказаної інструкції [12] передбачено порядок запитування публікації оповіщень Генеральним секретаріатом Інтерполу.

Згідно з умовами ч. 1 шостого розділу вказаної інструкції уповноважений підрозділ запитує публікацію Генеральним секретаріатом Інтерполу Червоного оповіщення щодо осіб, які розшукуються, з метою їх затримання, арешту, обмеження свободи пересування та подальшої видачі (екстрадиції) в Україну.

Публікація Червоного оповіщення запитується за таких умов:

- вчинене особою діяння кваліфіковане як злочин відповідно до Кримінального кодексу України;
- особу в установленому законодавством порядку оголошено в міжнародний розшук правоохоронними органами України для притягнення до кримінальної відповідальності за злочин, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на максимальний строк – не менше двох років; для виконання вироку, яким особу засуджено до позбавлення волі на термін щонайменше шість місяців, або якщо невідбута особою частина покарання становить не менше шести місяців.

Для запиту публікації Генеральним секретаріатом Інтерполу Червоного оповіщення правоохоронний орган України надсилає уповноваженому підрозділу формуляр для запиту публікації Червоного оповіщення, до якого додаються офіційні документи, серед яких є документи, які потребують перекладу на одну з робочих мов Інтерполу (англійська, французька, арабська), а саме:

- стислий і зрозумілий опис злочину, вчиненого особою, яка розшукується, зокрема час, місце, спосіб та інші суттєві обставини скоєння злочину;
- інформацію про особисту участь особи у вчиненні злочину, мотиви, з яких його вчинено, та завдану шкоду;
- завірену копію письмового повідомлення про підозру або обвинувального акту;
- завірену копію ухвали слідчого судді про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на стадії досудового розслідування;
- завірені копії ухвали суду про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та ухвали про оголошення розшуку особи на стадії судового розгляду;
- завірену копію обвинувального вироку суду, яким особу засуджено до позбавлення волі, з підтвердженням набуття ним законної сили, на стадії виконання вироку.

Таким чином, до бази Інтерполу особу вносять виключно на підставі відповідних документів національних правоохоронних та судових органів.

Після опублікування та внесення відомостей до бази даних Інтерполу починається етап пошуку особи, яку оголошено в міжнародний розшук. Будь-яка спроба особи, яка перебуває в міжнародному розшуку, перетнути кордон якоїсь країни світу або порушення закону країни та її затримання є підставою для перевірки компетентними органами іноземних держав особи на предмет її перебування в міжнародному розшуку. Після моменту встановлення компетентними органами іноземних держав розшукуваної особи відповідно до положень Статуту міжнародної кримінальної поліції – ІНТЕРПОЛ [38] каналами Інтерполу здійснюється обмін інформації щодо затримання особи, що розшукується.

Тож першочерговими етапами екстрадиції є:

1. Отримання компетентними органами України інформації про конкретне місце перебування на території іноземної держави особи, яка підозрюється правоохоронними органами України у вчиненні злочину і щодо якої компетентним органом іноземної держави обрано запобіжний захід.

2. Затримання на території іноземної держави особи, яка розшукується компетентними органами України, та повідомлення про це компетентним органам України.

3. Письмове повідомлення відповідного регіонального прокурора про затримання розшукуваної особи на території іноземної держави.

У 2 розділі розглянуто та визначено ряд центральних органів України, які приймають рішення про початок та необхідність проведення процедури екстрадиції, здійснення екстрадиційної перевірки та прийняття остаточного рішення про направлення екстрадиційних матеріалів до компетентних органів іноземних держав. Таким чином, саме центральні органи України (Офіс Генеральної прокуратури України та Міністерство юстиції (щодо екстрадиції підсудних, засуджених у кримінальних провадженнях під час судового провадження або виконання вироку)) приймають рішення про початок процедури.

Згідно з наказом Генеральної прокуратури України від 18.09.2015 № 223 «Про організацію роботи органів прокуратури України у галузі міжнародного співробітництва» регіональний прокурор після отримання повідомлення про затримання розшукуваної особи на території іноземної держави письмово повідомляє про це Офіс Генеральної прокуратури України для отримання вказівки про початок проведення екстрадиційної перевірки та підготовки клопотання про видачу особи в Україну для притягнення до кримінальної відповідальності та екстрадиційних матеріалів.

Екстрадиційна перевірка. Відповідно до ст. 587 КПК України екстрадиційна перевірка обставин, що можуть перешкоджати видачі особи, проводиться центральним органом України або за дорученням Генеральної прокуратури України чи зверненням Міністерства юстиції України прокуратурою регіонального рівня за місцем затримання (встановлення) розшукуваної особи. Разом із таким дорученням (зверненням) до прокуратури направляється засвідчена копія запиту про видачу особи.

Під час екстрадиційної перевірки:

– встановлюється особа (правильні прізвище, ім'я, по батькові, дата та місце народження) та її громадянство (висновок або довідка підрозділу з питань громадянства і реєстрації фізичних осіб);

– встановлюється, чи не має особа статусу біженця, особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту іноземної держави, а також факт прийняття компетентним органом іноземним органом заяви про надання статусу біженця та особи, яка потребує додаткового захисту;

– з'ясовується інформація щодо можливого притягнення до кримінальної відповідальності на території України або наявності в особи невідбутого покарання за вироком українського суду;

– встановлюється стан здоров'я особи (матеріали з відповідних медичних установ);

– встановлюється наявність екстрадиційності злочину або кожного епізоду злочинної діяльності та злочинність діянь;

– встановлюється наявність строків давності притягнення особи до кримінальної відповідальності, передбачених законодавством України, за кожним запитуваним епізодом злочинної діяльності;

– встановлюється наявність чи відсутність обставин, передбачених ст. 589 КПК України (відмова у видачі особи (екстрадиції)).

Згідно з матеріалами екстрадиційної перевірки готується висновок, у якому вказуються вищезазначені дані, відомості про затримання особи, застосування до неї тимчасового та екстрадиційного арештів, місця її тримання та робиться висновок щодо можливості або неможливості видачі. Відповідно до вимог ст. 36 КПК України [3] процесуальний керівник складає висновок про доцільність видачі (екстрадиції) особи (Додаток № 3).

Порядок підготовки документів та направлення запитів передбачені ст. 575 КПК України [3]:

1. Клопотання про видачу особи в Україну готує слідчий, прокурор, який здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування, або суд, який розглядає справу чи яким ухвалено вирок, з дотриманням вимог, передбачених цим Кодексом та відповідним міжнародним договором України.

2. Клопотання складається у письмовій формі і повинно містити дані про особу, видача якої вимагається, обставини і кваліфікацію вчиненого нею злочину. До клопотання додаються такі документи:

1) засвідчена копія ухвали слідчого судді або суду про тримання особи під вартою, якщо видача запитується для притягнення до кримінальної відповідальності;

2) копія вироку з підтвердженням набуття ним законної сили, якщо видача запитується для приведення вироку до виконання;

3) довідка про відомості, які вказують на вчинення кримінального правопорушення особою, або довідка про докази, якими підтверджується винуватість розшукуваної особи у його вчиненні;

4) положення статті закону України про кримінальну відповідальність, за яким кваліфікується кримінальне правопорушення;

5) висновок компетентних органів України про громадянство особи, видача якої запитується, складений згідно з вимогами закону про громадянство України;

6) довідка про частину невідбутого покарання, якщо йдеться про видачу особи, яка вже відбула частину призначеного судом покарання;

- 7) інформація про перебіг строків давності;
- 8) інші відомості, передбачені міжнародним договором України, який також чинний для іноземної держави, на території якої встановлено розшукувану особу.

3. Клопотання та передбачені частиною другою цієї статті документи підписуються слідчим, прокурором або суддею, засвідчуються печаткою відповідного органу та перекладаються мовою, передбаченою міжнародним договором України.

4. Клопотання про видачу особи (екстрадицію) передаються до відповідного центрального органу України через відповідну обласну прокуратуру **у десятиденний строк** з дня затримання особи на території іноземної держави. У зазначений строк керівник відповідного органу досудового розслідування у складі апарату Національної поліції, центрального апарату органу безпеки, органу Бюро економічної безпеки України, органу Державного бюро розслідувань України, Національного антикорупційного бюро України безпосередньо передає Офісу Генерального прокурора клопотання про видачу особи (екстрадицію).

5. Центральний орган України за наявності підстав, передбачених міжнародним договором України, звертається до компетентного органу іноземної держави із запитом про видачу особи в Україну. Запит про видачу направляється керівником центрального органу України або уповноваженою ним особою **протягом п'яти днів** з дня отримання клопотання.

6. У разі повідомлення компетентним органом іноземної держави про одержання згоди затриманої особи на її видачу (екстрадицію) в Україну підготовка клопотання здійснюється виключно на вимогу уповноваженого (центрального) органу України. Зміст клопотання та перелік документів, що додаються до клопотання, визначаються уповноваженим (центральним) органом України відповідно до вимог цього Кодексу та міжнародних договорів України.

Згідно зі ст. 575 КПК України клопотання про видачу особи (екстрадицію) разом з відповідними матеріалами передаються до відповідного центрального органу України через відповідну обласну прокуратуру **у десятиденний строк** з дня затримання особи на території іноземної держави.

У більшості випадків у практичній діяльності на підготовку матеріалів екстрадиції надається не більше 5-7 днів, що дуже впливає на якість підготовки матеріалів, тому з моменту прийняття рішення у порядку ст. 281 КПК України (розшук підозрюваного) [3] необхідно періодично відновлювати досудове розслідування кримінальних проваджень даної категорії з метою оновлення матеріалів, що характеризують особу (інформації щодо наявності судимостей, отримання вироків про покарання відповідних судів (у разі наявності судимостей)), інформації з ДМС України про належність до громадянства України розшукуваної особи та у порядку ст. 160 КПК України [3] проведення тимчасового доступу до речей і документів та отримання Ф1 (заяви на отримання паспорта громадянина України) розшукуваної особи (Додаток № 4).

Розберемо основний перелік необхідних документів та процесуальних документів для проведення процедури екстрадиції (Додаток № 5):

1. клопотання про видачу особи (екстрадиції);
2. довідка про докази вини;
3. виписки відповідних статей КК, КПК України;
4. довідка про стан термінів давності;
5. копії процесуальних документів з кримінального провадження, а саме:
 - 5.1. витяг з ЄРДР (у разі зміни кваліфікації кримінального правопорушення робиться копія первинного витягу з ЄРДР та копія розгорнутого витягу з ЄРДР зі зміною кваліфікації);
 - 5.2. повідомлення про підозру;
 - 5.3. ухвала суду про обрання запобіжного заходу – тримання під вартою;
 - 5.4. постанова про оголошення в міжнародний розшук;
 - 5.5. матеріал, що характеризує особу підозрюваного (відомості про стан судимостей та вироки відповідних судів у разі наявності судимостей);
 - 5.6. висновок ДМС про належність до громадянства України (Додаток № 6);
 - 5.7. копія Ф1 (заява на отримання паспорта громадянина України) або якщо наявна копія паспорта особи підозрюваного (Додаток № 6).

Слід зазначити, що процесуальні документи, перелічені в п. п. 5.3., 5.6., направляються як в копіях, так і в оригіналі.

Вказані матеріали слід засвідчити підписом службової особи, у провадженні якої перебувають матеріали кримінального провадження.

Згідно з матеріалами екстрадиційної перевірки готується висновок, у якому вказуються вищезазначені дані, відомості про затримання особи, застосування до неї тимчасового та екстрадиційного арештів, місця її тримання та робиться висновок щодо можливості або неможливості видачі (Додаток № 3). Зазначений висновок підписується прокурором регіональної прокуратури з міжнародно-правових доручень та затверджується керівником такої прокуратури або його заступником, відповідальним за цей напрям роботи. Висновок разом із засвідченими копіями матеріалів екстрадиційної перевірки направляється до уповноваженого центрального органу України (Додаток № 3).

Перелічені вище матеріали формуються у 5 томах.

- 1 том залишається в матеріалах кримінального провадження;
- 2 том направляється процесуальному керівнику відповідної регіональної прокуратури та залишається в контрольно-наглядовій справі;
- 3 том направляється до відповідної обласної прокуратури та залишається у контрольно-наглядовій справі прокурора міжнародного відділу;
- 4 та 5 томи також направляються до відповідної обласної прокуратури для подальшого спрямування до Офісу Генеральної прокуратури України.

Після надходження матеріалів екстрадиції (4 та 5 томи) до Офісу Генеральної прокуратури України вказані матеріали для розгляду

та перевірки направляються до Департаменту міжнародно-правового співробітництва (Управління правової допомоги та екстрадиції). Під час розгляду матеріалів екстрадиції прокурор відповідного відділу Офісу Генеральної прокуратури України особливу увагу приділяє тому №5, який направляється до компетентного органу іноземної держави, тому що серед копій необхідних процесуальних документів повинні бути оригінали документів (ухвала суду про обрання запобіжного заходу – тримання під вартою, висновок ДМС про належність до громадянства України).

Далі відповідний прокурор Офісу Генеральної прокуратури України відповідно до вимог ч. 5 ст. 575 КПК [3] за наявності підстав, передбачених міжнародним договором України, звертається до компетентного органу іноземної держави із запитом про видачу особи в Україну. Запит про видачу направляється керівником центрального органу України або уповноваженою ним особою протягом **п'яти днів** з дня отримання клопотання.

Оскільки у переважній більшості випадків всі матеріали, які направляються в рамках надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні, повинні також бути перекладеними на мову держави, до якої вони направляються, тому не слід забувати, що у вищевказаний десятиденний строк треба встигнути здійснити і переклад на офіційну мову країни, до якої ми звертаємось з клопотанням про видачу особи (екстрадицію).

Згідно зі ст. 23 Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 р. [23] документи подаються на мові запитуючої або запитуваної Сторони. Запитувана Сторона може вимагати переклад на одну з офіційних мов Ради Європи за своїм вибором, таким чином, при підготовці матеріалів екстрадиції виникають питання, пов'язані з пошуком компанії, яка зможе надати послуги перекладачів та здійснення оплати цих послуг.

Як зазначалося вже раніше, наша країна припинила дію Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах та Протоколу до Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року, тож у разі здійснення екстрадиції *на засадах взаємності* з такими країнами, як рф, Республіка Білорусь, необхідно здійснювати переклад екстрадиційних матеріалів на державній мові вказаних країн (російську, білоруську).

А у випадку звернення до інших країн необхідно здійснювати переклад на мови цих країн, або на мову, визначену в одній із конвенцій з питань надання правової допомоги, або визначену в двосторонній (міждержавній) ратифікованій угоді про надання правової допомоги у кримінальному провадженні.

Тема перекладу процесуальних документів під час здійснення будь-якої правової міжнародної допомоги залишається дуже актуальною. Фінансування будь-якої державної установи здійснюється згідно з вимогами

постанови Кабінету Міністрів України № 710 від 11.10.2016 «Про ефективне використання державних коштів» від 11.10.2016 [39]. Таким чином, в частині вжиття заходів щодо ефективного та раціонального використання державних коштів, передбачених для утримання органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету, взагалі відсутня розрахункова стаття, яка б передбачала оплату за надання послуг перекладу.

Вивченням проблематики здійснення за останні роки встановлено, що серед країн Європи лідируючі позиції щодо звернення лише на офіційних мовах займають: Держава Ізраїль, Турецька Республіка та Азербайджанська Республіка. Державні мови вказаних країн дуже рідкісні та вимагають докладення зусиль на пошук відповідних перекладачів, потребують виділенню значної кількості бюджетних коштів на їх переклад, чим порушуються вимоги постанови Кабінету Міністрів України № 710 від 11.10.2016 «Про ефективне використання державних коштів». Наведені факти призводять до того, що на органи слідства змушені за таких обставин та обмеженості у часі здійснювати оплату особисто чи з інших джерел. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про оплату праці» заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу [40]. Із наведеного поняття бачимо, що заробітна плата – це винагорода за виконану роботу. Саме такі обставини і призводять до порушення ч. 2 ст. 54 Закону України «Про запобігання корупції» з боку поліцейських, бо вони просто вимушені здійснювати оплату за послуги перекладача за рахунок їх заробітної плати або інших коштів [41].

Так, згідно з ч. 2 ст. 54 Закону України «Про запобігання корупції» незаконне одержання від фізичних, юридичних осіб безоплатно грошових коштів або іншого майна, нематеріальних активів, майнових переваг, пільг чи послуг за наявності підстав тягне за собою відповідальність відповідних посадових осіб державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування [41].

Відповідно до вимог Закону України «Про публічні закупівлі» від 16.08.2022 органи поліції мають право на оголошення та проведення відкритого тендеру, в якому беруть участь приватні компанії, яким надано ліцензію на здійснення перекладу [42]. Але процес проведення тендеру не має строку та може проводитися рік, і навіть два, при цьому, як правило, перемогу отримує саме та компанія, яка надає занижену вартість своїх послуг, що піддає сумніву якість самого перекладу та діяльність самої компанії. Також термін тендеру необмежений, а на підготовку матеріалів екстрадиції законом передбачено 10 діб. Підсумовуючи наведене, слід зазначити, що тендер не вирішує проблему оплати послуг перекладача.

На жаль, до цього часу в Національній поліції України не вирішено проблему із заснування підрозділу, який би відповідав за переклад службових матеріалів, у зв'язку з чим відповідальність за здійснення перекладу службових матеріалів покладається на той орган, який готує матеріали екстрадиції.

Ще одна не менш важлива обставина пов'язана з перекладом, а саме: КПК передбачено ст. 68 «Перекладач», вказана стаття регламентує лише підстави участі перекладача, його права та обов'язки, але не розкриває поняття особи перекладача та вимоги щодо нього [3].

Слід також зазначити, що країни, які входять до складу Гаазької конвенції від 1961 р. (повна назва: «Гаазька конвенція, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів, від 5 жовтня 1961 року»), вимагають засвідчення офіційних документів за допомогою «Апостиля» [43]. Апостиль – це міжнародна стандартизована форма заповнення відомостей щодо відповідності змісту в перекладеному юридичному документі для його пред'явлення на території держав, які вимагають саме таку форму для легалізації надісланих документів. Штамп «Апостиль» є спеціальним штампом, який проставляється на офіційних документах, що надходять від держав-учасниць Гаазької конвенції. Він засвідчує справжність підпису особи під документом і автентичність тексту та відбитку печатки або штампа, яким скріплено такий документ.

На офіційному сайті Міністерства освіти і науки України наведено перелік країн, що визнають апостиль та на які поширюється дія «Гаазька конвенція, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів, від 5 жовтня 1961 року». Серед наведених країн також Держава Ізраїль, Турецька Республіка та Азербайджанська Республіка [44].

В Україні серед приватних компаній, які надають свої послуги з перекладу, лише ті компанії мають право здійснювати переклад у відповідності до вимог «Апостиля», які мають ліцензію на це.

Наведена проблематика вже розглядалася в науковому виданні «Проблеми сучасних трансформацій», де зазначалося, що апостиль – це спеціальний штамп, який проставляється на офіційних документах, що надходять від держав-учасниць Конвенції. Він засвідчує справжність підпису особи під документом і автентичність відбитку печатки або штампа, яким скріплено відповідний документ [45]. Також в контексті розглянутого наукового видання зазначено, що 10 січня 2002 року Верховна Рада України дала згоду на приєднання України до Конвенції 1961 року, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів. Конвенція набрала чинності для України 22 грудня 2003 року і застосовується у відносинах з державами, що не висловили заперечень проти приєднання України до Конвенції [46].

Відповідно до спільного наказу Міністерства закордонних справ України, Міністерства освіти і науки України та Міністерства юстиції

України від 5 грудня 2003 року № 237/803/151/5 [47] апостиль проставляється: на документах, які виходять від органів судової влади України; на документах, які виходять від органів прокуратури України, органів юстиції; на адміністративних документах. Таким чином, на оригіналах перекладу процесуальних документів проставляється апостиль, який завіряється нотаріусом. Апостиль проставляється у вигляді відбитка штампа. Розмноження та копіювання (фотокопіювання) апостиля не дозволяється.

Водночас не в кожній приватній компанії, яка здійснює переклади, є можливість нотаріального засвідчення апостилем, що також негативно впливає на здійснення перекладу процесуальних документів.

Ще одним не менш важливим аспектом є співпраця таких компаній з перекладачами по всій Україні, які перенаправляють один одному відскановані копії документів за допомогою інтернет-ресурсів на електронну скриньку, а деякі взагалі користуються послугами пошти, і тому існує реальна загроза втрати документів, розголошення відомостей, що становлять державну таємницю, таємницю досудового розслідування тощо (ст. 222 КПК України «Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування»).

Крім цього, залучення перекладачів у формі онлайн не дає змоги безпосереднього попередження перекладача про нерозголошення змісту перекладу відомостей досудового розслідування, що є порушенням п. 4 ст. 68 КПК України. Також в зазначеному випадку у слідчого немає змоги з'ясувати у перекладача, які у нього стосунки з підозрюваним, обвинуваченим, потерпілим, свідком (ч. 4 ст. 68 КПК України).

В цілому ж алгоритм дій слідчого щодо виділення грошових коштів на здійснення перекладу можна прописати наступним чином:

1) здійснюється пошук відповідної (з ліцензією) компанії щодо здійснення необхідного перекладу;

2) направлення до компанії запиту щодо обсягу необхідного перекладу та вартості послуг за здійснення такого перекладу;

3) звернення з рапортом до керівника (СУ ГУНП), до якого додається відповідь компанії про вартість здійснення перекладу;

4) в свою чергу керівник (СУ ГУНП) звертається з подібним рапортом до керівника ГУНП;

5) далі за вказівкою керівника ГУНП вказаний рапорт разом з відповіддю компанії про вартість здійснення перекладу направляється до УФЗБО ГУНП;

6) надалі службова особа (слідчий) співпрацює з УФЗБО ГУНП та збирає необхідні матеріали для здійснення тендеру. Наведений алгоритм дій розглянуто в Додатку № 7.

Зразки здійснення перекладу процесуальних документів для екстрадиційних матеріалів наведено у Додатку № 8.

У процесі розгляду запиту про екстрадицію та проведення екстрадиційної перевірки компетентними органами іноземної держави може виникнути потреба в отриманні від запитуючої держави додаткових даних та документів.

Відповідно до ст. 13 Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року [23], якщо інформації, надісланої запитуючою Стороною, недостатньо для ухвалення запитуваною Стороною рішення на виконання цієї Конвенції, остання Сторона запитує необхідну додаткову інформацію і може встановлювати термін її отримання.

Так, наприклад, Ізраїль письмово зробив застереження до статті Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року [23], що не даватиме згоди на екстрадицію особи, проти якої було висунуто обвинувачення, доки у суді Ізраїлю не буде доведено, що існують достатні підстави для притягнення цієї особи до відповідальності у разі вчинення нею такого правопорушення в Ізраїлі.

Слід також враховувати, що окремі міжнародні договори встановлюють інший порядок зносин при екстрадиції порівняно з визначеним у КПК України. Так, наприклад, уповноважений компетентний орган Ізраїлю, перш ніж почати процедуру екстрадиції, обов'язково здійснює розгляд екстрадиційних матеріалів у судах (Міністерствах юстиції), тобто Ізраїль вніс застереження до статті 2 Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року [23], що не даватиме згоди на екстрадицію особи, проти якої було висунуте обвинувачення, доки у суді Ізраїлю не буде доведено, що існують достатні підстави для притягнення цієї особи до відповідальності у разі вчинення нею такого правопорушення у своїй державі.

Окрім Ізраїлю, до таких держав також належать: Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, відносини з якими урегульовані Європейською конвенцією 1957 року [23].

Хоча сама Конвенція не містить чітких положень із цього питання, проте національне законодавство згаданих країн встановлює правило, за яким згода на екстрадицію обвинуваченого не буде надаватися, доки національний суд відповідної іноземної держави не переконається у достатності доказів для притягнення такої особи до відповідальності. Відповідні застереження зазначені держави зробили при ратифікації Європейської конвенції 1957 року [23].

Також застереження до статті 2 Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 року [23] заявила і рф, висунувши вимогу про те, що країна зберігає за собою право не видавати осіб, видача яких може зашкодити її суверенітету, безпеці, громадському порядку чи іншим життєвим інтересам. Перелік злочинів, за які не може бути застосовано екстрадицію, визнано федеральним законом рф.

З метою урегулювання застережень вказаних країн між Генеральною прокуратурою України було підписано угоду та меморандум з країнами [30]:

– Угода між Генеральною прокуратурою України та Генеральною прокуратурою рф від 17.06.1993, згідно з якою узгоджувалися питання надання міжнародно-правової допомоги щодо екстрадиції осіб, але 15.09.2010 вона втратила чинність;

– Меморандум між Генеральною прокуратурою України та Міністерством юстиції держави Ізраїль від 16.08.2016, яким урегульовано питання надання міжнародно-правової допомоги щодо екстрадиції осіб. Станом на 08.06.2023 вказаний меморандум не втратив чинності [48].

Згідно з наказом Генеральної прокуратури України від 18.09.2015 № 223 «Про організацію роботи органів прокуратури України у галузі міжнародного співробітництва» [37] організацію роботи та здійснення нагляду у галузі міжнародного співробітництва під час кримінального провадження покладено на Департамент міжнародно-правового співробітництва Генеральної прокуратури України та структурні підрозділи з міжнародно-правових доручень регіональних прокуратур.

Водночас цим наказом на Департамент покладено організацію розгляду та безпосередній розгляд у межах компетенції запитів про міжнародну правову допомогу, екстрадицію і перейняття кримінального провадження на підставі міжнародних договорів, законодавства України, відомчих угод, а в окремих випадках – без договору, на основі загально визнаних принципів і норм міжнародного права, а також підготовку рішень за такими запитами.

У виняткових випадках за дорученням заступника Генерального прокурора України, який згідно з розподілом обов'язків відповідає за напрям міжнародно-правового співробітництва, Департамент безпосередньо виконує запити про міжнародно-правову допомогу, проводить екстрадиційні перевірки.

Прокуратури регіонального рівня здійснюють перевірки та інші дії, пов'язані з екстрадицією, за дорученням Генеральної прокуратури України або зверненням Міністерства юстиції України.

Якщо в процесі розгляду запиту про екстрадицію у компетентних органів іноземної держави виникла потреба в отриманні від України (запитуючої держави) додаткових даних та документів, то, крім офіційного запиту про екстрадицію конкретної особи, необхідно додатково надавати запитуваній державі наявні докази вчиненого особою злочину та інші запитувані стороною документи.

Пунктом 18 ч. 2 ст. 36 КПК України передбачено, що прокурор уповноважений перевіряти перед направленням прокуророві вищого рівня документи органу досудового розслідування про видачу особи (екстрадицію), повертати їх відповідному органу з письмовими вказівками, якщо такі документи необґрунтовані або не відповідають вимогам міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, чи законам України [3].

Згідно з ч. 5 ст. 575 КПК України центральний орган України за наявності підстав, передбачених міжнародним договором України, звертається до компетентного органу іноземної держави із запитом про видачу особи в Україну. Запит направляється керівником центрального органу або уповноваженою ним особою протягом п'яти днів з дня отримання клопотання. Запит про видачу особи надсилається відповідному компетентному органу іноземної держави у порядку, встановленому міжнародним договором (безпосередньо або дипломатичними каналами) [3].

Як вже зазначалося, у разі необхідності на вимогу запитуваної держави Офіс Генеральної прокуратури України доручає регіональній прокуратурі надати додаткові документи або відомості, потрібні іноземній державі для вирішення питання про видачу особи в Україну. Зі свого боку регіональна прокуратура доручає органу досудового розслідування надати додаткові документи та дані, без яких неможливе прийняття рішення за запитом (п. 4 ч. 1 ст. 589 КПК України) [3].

Прокурор здійснює нагляд за додержанням органом досудового розслідування межі кримінальної відповідальності виданої особи та інших гарантій щодо такої особи, а також забезпечує додержання вищевказаних гарантій на стадії судового розгляду кримінального провадження і під час виконання покарання (ст. 576 КПК України) [3].

За результатами розгляду запиту Офісу Генеральної прокуратури України про видачу особи компетентним органом іноземної держави можуть бути прийняті рішення щодо:

- задоволення запиту в повному обсязі;
- задоволення запиту частково (з відмовою за окремі правопорушення з мотивів закінчення строку давності, неекстрадиційності злочину тощо);
- відстрочки розгляду запиту про видачу;
- відмови у видачі запитуваної особи (з мотивів громадянства, неекстрадиційності злочину, закінчення строку давності тощо).

При отриманні від компетентного органу іноземної держави повідомлення про видачу особи Генеральна прокуратура України доручає Національній гвардії України та Міністерству юстиції України організувати прийом цієї особи.

До доручення, що надсилається органу, у якому перебуває кримінальне провадження (Національне антикорупційне бюро України, Державна фіскальна служба України, Національна поліція України, Служба безпеки України, суд), та до регіональної прокуратури додаються копії запиту про видачу та відповіді компетентного органу запитуваної держави.

Ці документи обов'язково приєднуються до матеріалів кримінального провадження стосовно виданої особи, щоб було очевидно, за яких саме умов особа видана в Україну.

Якщо видача особи в Україну була пов'язана з вимогою надання центральним органом України з питань екстрадиції компетентному органу іноземної держави додаткових гарантій дотримання прав і свобод цієї особи у разі її видачі, то відповідне листування також належить обов'язково приєднати до матеріалів кримінального провадження.

Питання про надання додаткових гарантій додержання прав людини у разі видачі особи в Україну виникало у відносинах із державою Ізраїль, Федеративною Республікою Німеччина, Швейцарською Конфедерацією, Королівством Швеція, Чеською Республікою та іншими державами.

Особливо уважно запитувані держави ставляться до контролю за додержанням державними установами України наданих Генеральною прокуратурою України гарантій щодо видачі осіб, які в числі перших видавалися цими державами в Україну.

Представники дипломатичних або консульських установ зазначених держав невдовзі після передачі особи в Україну відвідують її в місцях попереднього ув'язнення, ознайомлюються з умовами тримання під вартою, вимагають ретельного розгляду кожної скарги такої особи.

Тому гарантії, надані центральним органом України з питань екстрадиції, є обов'язковими для виконання органами досудового розслідування, прокуратурами, судами та установами системи виконання покарань.

Крім того, відповідно до вимог чинного кримінального процесуального законодавства та міжнародних договорів України видана особа може бути притягнута до кримінальної відповідальності або щодо неї може бути виконано вирок суду лише за ті злочини, за який вона видана.

Окремі міжнародні договори України допускають зміну кваліфікації злочину, за який була видана особа. Зокрема, відповідне положення зафіксоване у ч. 3 ст. 14 Європейської конвенції 1957 року [23]. Проте воно одночасно містить застереження щодо такої перекваліфікації, яка можлива лише у разі, якщо кваліфікуючі ознаки нового складу злочину свідчать про те, що це правопорушення є таким, що тягне видачу.

Якщо злочин, за який особа видана, підлягає перекваліфікації на статтю Особливої частини КК України, яка не є екстрадиційною (наприклад, із ч. 1 ст. 121 на ст. 124 або ст. 128 КК України), кримінальне провадження підлягає закриттю.

Отже, прокуратура регіонального рівня та орган, який здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні, повинні забезпечити додержання вимог щодо межі кримінальної відповідальності виданої особи (ст. 576 КПК України) [3].

Недотримання цих вимог є грубим порушенням законодавства, що тягне за собою повне або часткове скасування вироку.

У разі необхідності розширення межі кримінальної відповідальності виданої особи орган досудового розслідування, у якого перебуває кримінальне провадження, або прокурор готує звернення щодо надання компетентним органом іноземної держави згоди на притягнення особи до кримінальної відповідальності за злочини, видача за які не запитувалася при первинному зверненні про екстрадицію.

Міжнародні договори встановлюють додаткові специфічні вимоги до документів, які додаються до запиту про надання такої згоди.

Наприклад, ст. 14 Європейської конвенції 1957 року [23] вимагає, щоб до запиту обов'язково додавався протокол будь-якої заяви, зробленої виданою особою у зв'язку з відповідним правопорушенням (копія протоколу допиту підозрюваного, незважаючи на характер його відповідей). Згода дається, якщо правопорушення, у зв'язку з яким вона запитується, є таким, що тягне видачу відповідно до положень цієї Конвенції.

Такі запити розглядаються компетентними органами іноземних держав у тому ж порядку, що й запити про екстрадицію.

Уникнути додаткових запитів про надання запитуваною державою згоди можливо у разі, коли особі при первинному зверненні про її видачу інкриміновані всі, вчинені нею злочини.

У випадку притягнення виданої особи до кримінальної відповідальності за злочин, вчинений нею після видачі, отримання додаткової згоди за це правопорушення не вимагається.

Як уже зазначалося вище, вимоги щодо межі кримінальної відповідальності є обов'язковими для держави, до якої видано особу, а тому вони є обов'язковими для органу досудового розслідування, прокурора та суду.

Прокурор, який бере участь у судовому розгляді кримінального провадження стосовно виданої особи, забезпечуючи вимоги щодо межі кримінальної відповідальності, повинен орієнтувати суд на зарахування до строку покарання за екстрадиційний злочин строку тримання цієї особи під вартою на території іноземної держави з метою видачі, а також часу етапування її до місця проведення процесуальних дій в Україні (ст. 577 КПК України) [3].

Після закінчення провадження у справі стосовно виданої особи до Офісу Генеральної прокуратури України невідкладно надсилається належним чином засвідчена копія остаточного рішення суду, що набрало законної сили, для подальшого інформування компетентного органу іноземної держави.

Лише після направлення такого повідомлення іноземній державі екстрадиція вважається закінченою.

2 вид екстрадиції – екстрадиція з України особи, яка розшукується компетентними органами іноземних держав.

Вказаний вид стосується першочергових дій правоохоронних органів та подальших дій місцевого прокурора та прокурора регіональної прокуратури з міжнародно-правових доручень.

Розглянемо першочергові дії правоохоронних органів при встановленні особи, яка перебуває у міжнародному розшуку іноземних держав.

1. Після встановлення даних щодо перебування особи в міжнародному розшуку, ініційованому іноземною державою, та відповідного рапорту від управління (сектору) кримінальної поліції особою (слідчим) приймається рішення у порядку ст. 208 КПК України та відповідно до вимог ст. 104 КПК України складається відповідний протокол. Хоча законодавець до сих пір не передбачив окремої підстави для здійснення затримання особи: у зв'язку з її розшуком компетентним органом іноземної держави для притягнення до кримінальної відповідальності або виконання вироку;

2. про затримання такої особи негайно письмово повідомляється прокурор відповідного району для подальшого вирішення прокурором питання про обрання запобіжного заходу – екстрадиційного арешту;

3. про затримання такої особи також письмово повідомляється офіційна установа країни (консульство), громадянином якої є затримана особа;

4. про затримання такої особи також письмово повідомляється відділ поліцейського міжнародного співробітництва відповідного ГУНП для подальшого сповіщення департаменту Інтерполу.

Зразки наведених документів розглянуто у Додатку № 8.

Затримання на території України особи, яка розшукується іноземною державою у зв'язку з вчиненням злочину, згідно зі ст. 582 КПК України [3] здійснюється уповноваженою службовою особою.

Процесуальний порядок затримання таких осіб та розгляду скарг про їх затримання здійснюється відповідно до ст.ст. 206, 208 КПК України [3] з урахуванням особливостей, встановлених розділом IX КПК «Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження».

Згідно зі ст. 208 КПК України [3] уповноважена службова особа, що здійснила затримання розшукуваної особи, повинна негайно повідомити затриманому зрозумілою для нього мовою підстави затримання та з приводу якого кримінального правопорушення його затримано, а також роз'яснити право мати захисника, отримувати медичну допомогу, давати пояснення, показання або не говорити нічого з приводу підозри проти нього, негайно повідомити інших осіб про його затримання і місце перебування відповідно до положень ст. 213 КПК України [3], вимагати проведення перевірки обґрунтованості затримання та інші процесуальні права, передбачені КПК.

Про затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину, складається протокол, в якому, крім відомостей, передбачених ст. 104 КПК України [3], зазначаються: місце, дата і точний час (година і хвилини) затримання відповідно до положень ст. 209 КПК України [3]; підстави затримання; результати особистого обшуку; клопотання, заяви чи скарги затриманого, якщо такі надходили; повний перелік процесуальних прав та обов'язків затриманого. Протокол про затримання підписується особою, яка його склала, і затриманим. Копія протоколу негайно під підпис вручається затриманому, а також надсилається прокурору. Якщо особа через фізичні вади або з інших причин не може особисто підписати протокол, то ознайомлення її з протоколом здійснюється у присутності захисника (законного представника), який своїм підписом засвідчує зміст протоколу та факт неможливості його підписання особою.

Якщо затримана особа відмовилася підписати протокол, про це зазначається в ньому. Їй надається право дати письмові пояснення щодо причин відмови від підписання, що вносяться до протоколу. Факт відмови особи від підписання протоколу, а також факт надання нею письмових пояснень щодо причин такої відмови засвідчується підписом її захисника (законного представника), а у разі його відсутності – понятих.

Правовою підставою для затримання з метою екстрадиції є процесуальний документ, що засвідчує перебування особи у міжнародному

розшуку у зв'язку із вчиненням злочинів на території іноземних держав або клопотання компетентного органу запитуючої держави про взяття особи під варту до надходження запиту про видачу.

Для належного виконання вищезазначених норм необхідно забезпечити неухильне дотримання органами Національної поліції України вимог п. 2.1.2. розділу 2 Інструкції з організації розшуку обвинувачених, підсудних, осіб, які ухиляються від відбування кримінального покарання, безвісти зниклих осіб та встановлення невідомих трупів, від 05.01.2005 (далі – Інструкція), якими на уповноважених службових осіб, що здійснили затримання, або працівників чергових частин покладається обов'язок забезпечити перевірку з наявності даних розшуку усіх осіб, затриманих за різні правопорушення.

Тобто навіть у випадку затримання особи у зв'язку з вчиненням злочину на території України (в порядку ст. 208 КПК України) [3] уповноважена службова особа, що здійснила затримання, зобов'язана перевірити наявність даних про її розшук іноземними державами.

Прокурор зобов'язаний:

- 1) перевірити на додержання законодавства України та міжнародних договорів порядок, підстави та мотиви затримання;
- 2) перевірити відповідність затриманої особи – розшукуваній;
- 3) перевірити можливість видачі (екстрадиції) особи до запитуючої сторони та відповідну підставу видачі (екстрадиції);
- 4) скласти та негайно направити відповідне повідомлення про затримання особи, яка розшукується компетентними органами іноземних держав, до регіональної прокуратури у межах територіальної юрисдикції.

У практичній діяльності бувають випадки затримання особи без документів, які її посвідчують, або з підробленими документами. У разі виникнення ускладнень під час ідентифікації затриманої особи центральний орган України має право звертатися до запитуючої сторони для отримання необхідних документів, фотокарток, дактилоскопічних карток тощо, за допомогою яких стане можливою ідентифікація особи. Це закріплено, зокрема, у ст. 13 Європейської конвенції 1957 року [23], ч. 2 ст. 5 Договору між Україною та Ісламською Республікою Іран про видачу правопорушників 2004 року [49]: якщо запитуваній стороні потрібна будь-яка додаткова інформація або документи, то вона може вимагати від іншої сторони надати необхідну інформацію або документи та може встановлювати строк її отримання.

Відповідно до ч. 6 ст. 582 КПК України затримана особа негайно звільняється, якщо:

- 1) протягом шістдесяти годин з моменту затримання вона не доставлена до слідчого судді для розгляду клопотання про обрання стосовно неї запобіжного заходу тимчасового або екстрадиційного арешту;
- 2) встановлено обставини, за наявності яких видача (екстрадиція) не здійснюється.

До вказаних обставин належать такі:

- затримана особа є громадянином України;
- затриманій особі надано статус біженця, особи, яка потребує додаткового захисту, або їй надано тимчасовий захист в Україні, а тому вона не може бути видана державі, біженцем з якої вона визнана, а також іноземній державі, де її здоров'ю, життю або свободі загрожує небезпека за ознаками раси, віросповідання (релігії), національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, крім випадків, передбачених міжнародним договором України;
 - злочин, за який запитано видачу, не передбачає покарання у виді позбавлення волі за законом України;
 - закінчилися передбачені законом України строки давності притягнення особи до кримінальної відповідальності або виконання вироку за злочин, за який запитано видачу;
 - не підтверджено ініціатором розшуку наміру вимагати затриману особу (строк надходження такого запиту згідно з ч. 1 ст. 583 КПК України [3] – сорок діб або інший встановлений відповідним міжнародним договором України строк до надходження запиту про її видачу);
 - компетентний орган іноземної держави не надав на вимогу центрального органу України додаткових матеріалів або даних, без яких неможливе прийняття рішення за запитом про видачу;
 - видача особи суперечить зобов'язанням України за міжнародними договорами нашої країни;
 - наявні інші підстави, передбачені міжнародним договором України;
 - правопорушення, у зв'язку з яким розшукується особа, не є кримінально караним за законодавством України.

Розшукувана іноземною державою особа має право на захисника на будь-якому етапі її видачі (екстрадиції) згідно зі ст. 48, п. 2 ч. 1 ст. 581 КПК України [3].

Також слід зазначити дуже важливий момент при затриманні іноземного громадянина, який перебуває у міжнародному розшуку, такий, як право на захисника. З моменту допуску до участі у справі захисника він має права, передбачені КПК України та Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 № 5076-VI [50].

Відповідно до ч. 4 ст. 213 КПК України [3] уповноважена службова особа, що здійснила затримання, зобов'язана негайно повідомити про це орган (установу), уповноважений законом на надання безоплатної правової допомоги.

Таким чином, працівник органу Національної поліції України, Служби безпеки України, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, Державної кримінально-виконавчої служби України, Державної прикордонної служби України та інших правоохоронних органів, який затримав особу за підозрою у вчиненні кримінального

правопорушення, зобов'язаний негайно повідомити до відповідного органу (установи), уповноваженого Законом України «Про безоплатну правову допомогу» від 02.06.2011 № 3460-VI [51] на надання безоплатної правової допомоги, з метою залучення адвоката для надання правової допомоги затриманому під час процесуальних дій та забезпечити його прибуття в необхідний час і місце.

Реалізація прав захисника, передбачених КПК України, здійснюється у межах, пов'язаних з екстрадицією його підзахисного. Реалізація затриманим/заарештованим його процесуальних прав як обвинуваченого, підсудного або засудженого здійснюється за місцем кримінального провадження, у якому оголошено його розшук.

Слід також мати на увазі, що особи, стосовно яких здійснюється процес екстрадиції, можуть реалізовувати своє право на захист як відповідно до КПК України, так і згідно з положеннями Закону України «Про безоплатну правову допомогу», на підставі якого призначення захисника відбувається через Центр з надання безоплатної правової допомоги. Вимога уповноваженої службової особи, суду про призначення захисника є обов'язковою для керівника такого Центру.

Відповідно до ч. 2 ст. 581 КПК України [3], особі, стосовно якої розглядається питання про видачу, і яка не володіє державною мовою, забезпечується право робити заяви, заявляти клопотання, виступати в суді мовою, якою вона володіє, користуватися послугами перекладача, а також отримати переклад судового рішення та рішення центрального органу України мовою, якою вона користувалася під час розгляду.

Відповідно до ст. 68 КПК України особі, стосовно якої розглядається питання про видачу, і яка не володіє державною мовою, надаються послуги перекладача.

Розглянутий вид безпосередньо відноситься до повноважень прокурора, передбачених ст. ст. 583-587, 589, 590 КПК України [3].

Далі прокурором місцевої прокуратури вживаються заходи щодо обрання до затриманої правоохоронної особи екстрадиційного арешту, повідомлення регіонального прокурора для подальшого повідомлення Офісу Генеральної прокуратури України з метою отримання необхідних екстрадиційних матеріалів від компетентного органу іноземної держави.

3 вид екстрадиції – тимчасова видача особи.

Щодо тимчасової видачі особи, передбаченої ст. 579 КПК України [3], то вказана видача містить поняття, за яким:

1. У разі необхідності запобігання закінченню строків давності притягнення до кримінальної відповідальності або втраті доказів у кримінальному провадженні може бути направлено запит про тимчасову видачу, який готується в порядку, передбаченому статтею 575 цього Кодексу.

2. У разі задоволення запиту про тимчасову видачу така особа має бути повернута до відповідної іноземної держави у погоджений строк.

3. У разі необхідності компетентний орган України, який здійснює кримінальне провадження, готує документи про продовження терміну тимчасової видачі, що надсилаються відповідному центральному органу не пізніше як **за двадцять днів** до закінчення строку тимчасової видачі.

Мета тимчасової видачі полягає у запобіганні:

- закінченню строків давності притягнення до кримінальної відповідальності;
- втраті доказів у кримінальному провадженні;
- завданню шкоди розслідування злочину.

Запит про тимчасову видачу подібний до запиту про видачу особи (екстрадицію), однак він *обов'язково повинен містити гарантії центрального органу України щодо тримання особи під вартою упродовж усього періоду тимчасової видачі та стосовно своєчасного повернення такої особи до іноземної держави для подальшого відбування покарання.*

У разі виникнення необхідності продовжити строк тимчасової видачі компетентний орган України, який здійснює кримінальне провадження, готує клопотання про продовження такого терміну та надсилає його відповідному центральному органу **не пізніше як за двадцять днів** до закінчення строку тимчасової видачі.

Відповідно до ст. 580 КПК України [3] під час тимчасової видачі до особи не застосовується запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, адже її тримають під вартою на території України на підставі рішення компетентного органу іноземної держави, яка її видала (рішення про взяття під варту або вирок суду).

Строк тримання під вартою цієї особи на території України не зараховується в строк відбуття покарання, призначеного вироком суду України, тому що цей строк зараховується в строк відбуття покарання чи тримання під вартою в іноземній державі (ст. 580 КПК України). Таке зарахування не передбачено нормами КПК України та безпідставно сприяє необґрунтованому пом'якшенню кримінально-правового становища засуджених, оскільки в таких випадках час відбування покарання за вироками іноземних держав фактично зараховується у строк покарання, визначеного судами України.

Процес підготовки матеріалів тимчасової видачі особи аналогічний процесу екстрадиції особи.

Питання та завдання для самоконтролю:

1. Навести види, з яких складається процедура екстрадиції.
2. Надати визначення основних понять: міжнародний розшук, розшукуваний, Інтерпол.
3. Навести основні напрями використання можливостей Інтерполу під час здійснення міжнародного розшуку.
4. Навести перелік видів оповіщення в інформаційній системі Інтерпол та визначити призначення кожного.

5. Навести перелік першочергових етапів здійснення процесу екстрадиції.
6. Надати визначення поняття екстрадиційної перевірки.
7. Навести порядок підготовки документів та направлення запитів та перелік основних екстрадиційних матеріалів і вимоги до їх оформлення.
8. Навести порядок здійснення перекладу екстрадиційних матеріалів та вимоги до перекладача та оформлення перекладу.
9. Навести порядок здійснення процесу екстрадиції з України особи, яка розшукується компетентними органами іноземних держав.
10. Надати визначення поняття тимчасової видачі особи та порядок здійснення.

ДОДАТКИ

Додаток № 1

ПОСТАНОВА

про оголошення міжнародного розшуку підозрюваного

Місто (сел.) _____ «___» _____ 20__ року

_____ (слідчий, посада, найменування органу, ініціали, прізвище)

розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № _____ від «___» _____ 20__ року, за ознаками _____,

_____ (правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність)

ВСТАНОВИВ:

_____ (зміст обставин, які є підставами для прийняття постанови; мотиви прийняття постанови, їх обґрунтування)

Ураховуючи те, що місцезнаходження підозрюваного _____

_____ (прізвище, ім'я по батькові, рік народження)
невідоме, керуючись ст.ст. 41, 110, 281 КПК України, _____

ПОСТАНОВИВ:

1. Оголосити міжнародний розшук підозрюваного _____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові, рік народження)

2. Відомості про прийняте рішення внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

3. Здійснення міжнародного розшуку підозрюваного доручити _____

_____ (найменування оперативного підрозділу)

4. Копію постанови направити для виконання _____

_____ (слідчий, посада, найменування органу, підпис, прізвище, ініціали)

Слідчому судді _____

(назва місцевого суду)

КЛОПОТАННЯ

про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою

Місто (сел.) _____

«___» _____ 20__ року

(слідчий, посада, найменування органу, ініціали, прізвище)
розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № _____ від «___» _____ 20__ року, за ознаками _____,

(правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність)

ВСТАНОВИВ:

(короткий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, в якому підозрюється особа)

(виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на матеріали, що підтверджують ці обставини)

(правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність)

(обґрунтування необхідності покладення на підозрюваного, обвинуваченого конкретних обов'язків, передбачених ч.5 ст.194 КПК України)

У вчиненні кримінального правопорушення підозрюється _____

(прізвище, ім'я, по батькові; число, місяць, рік народження; місце народження; громадянство; освіта; професія; місце роботи; сімейний стан; судимість; місце проживання)

Беручи до уваги те, що підозрюваний _____

(прізвище, ім'я, по батькові підозрюваного)

може _____

(один або кілька ризиків, зазначених у ст. 177 КПК України, із викладенням обставин, що підтверджують наявність зазначених ризиків, та посиланням на матеріали, що підтверджують ці обставини, а також обґрунтування неможливості запобігання ризикам шляхом застосування більш м'яких запобіжних заходів)

керуючись вимогами ст. ст. 40, 131, 132, 176 – 178, 183, 184, 194 КПК України, –

ПРОШУ:

Застосувати запобіжний захід у вигляді тримання під вартою до підозрюваного _____
(прізвище, ім'я та по батькові підозрюваного)

Додатки:

1. _____
(перелік копій матеріалів, якими обґрунтовуються доводи, вказані у клопотанні).
2. Перелік свідків, яких необхідно допитати під час судового розгляду на _____ арк.
3. Витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань за № _____ від «___» _____ 20__ року на _____ арк.

Слідчий _____

(посада, найменування органу, підпис, прізвище, ініціали)

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор _____

(посада, найменування органу, підпис, прізвище, ініціали)

«___» _____ 20__ року

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

_____ (посада, назва органу прокуратури)

_____ (прізвище, ім'я)

«___» _____ 20___ р.

Висновок

щодо доцільності видачі (екстрадиції) _____,
(прізвище, ім'я та по батькові)
підозрюваного у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених
_____ КК України

м. _____ «___» _____ 20___ р.

За фактом _____,
(виклад кваліфікуючих ознак вчиненого злочину)
тобто _____, внесеного до Єдиного реєстру
досудових розслідувань за № _____,
_____ (назва органу, у провадженні якого перебувають матеріали кримінального провадження)
за ч. _____ ст. _____ КК України.

Під час досудового розслідування кримінального провадження № _____,
за ч. _____ ст. _____ КК України встановлено _____

_____ (обставини події)

_____ (перелік допитаних осіб, свідчення яких є доказами та доведенням вини підозрюваного)
допитана свідок _____, яка вказала,
(прізвище, ім'я та по батькові)

що _____

_____ (стислий зміст свідчень свідка)

— допитана свідок _____, надала аналогічні
(прізвище, ім'я та по батькові)
свідчення щодо обставин події.

– згідно з висновком судово-медичної експертизи № _____, потерпілому _____ були заподіяні тілесні
(прізвище, ім'я та по батькові)
ушкодження у вигляді _____

_____;

(стислий перелік тілесних ушкоджень, відповідно до висновку експерта)

«_____» _____ 20____ р. _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

оголошено про підозру за вчинення ним кримінального правопорушення, передбаченого ч. _____ ст. _____ КК України.

«_____» _____ 20____ року постановою слідчого _____
ГУНП України в _____ області підозрюваного _____
оголошено у міжнародний розшук та ухвалою _____
суду м. _____ відносно підозрюваного _____
обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

«_____» _____ 20____ року з відділу міжнародного поліцейського
ГУНП України в _____ області на адресу _____
ГУНП України в Дніпропетровській області надійшов лист про те, що
«_____» _____ 20____ року підозрюваного _____
затримано на території _____

(назва компетентного органу іноземної країни)

Відповідно до ч. 1 ст. 573 КПК України запит про видачу особи (екстрадицію) направляється за умови, якщо за законом України хоча б за один із злочинів, у зв'язку з яким запитується видача, передбачено покарання у виді позбавлення волі на максимальний строк не менше одного року або особу засуджено до покарання у виді позбавлення волі і невідбутий строк становить не менше чотирьох місяців.

Підозрюваний _____ обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень з правовою кваліфікацією – ч. ____ ст. _____ КК України, санкція за яке передбачає позбавлення волі на строк від _____ до _____ років та правовою кваліфікацією – ч. _____ ст. _____ КК України, санкція за яке передбачає позбавлення волі на строк до _____ років.

У порядку ст. 575 КПК України слідчим _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

ГУНП України в Дніпропетровській області _____

у кримінальному провадженні № _____ підготовлено матеріали щодо екстрадиції підозрюваного _____ до України.

Враховуючи викладене, видача (екстрадиція) підозрюваного _____, _____ року народження, для притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. ____ ст. _____ КК України, ч. ____ ст. _____ КК України, в Україну є необхідною.

Процесуальний керівник у кримінальному провадженні № _____ прокурор _____ прокуратури _____ області _____

(підпис)

(прізвище, ім'я)

ДОДАТОК № 4

Слідчому судді
Н-ського міського суду
Н-ської області

КЛОПОТАННЯ про тимчасовий доступ до речей і документів

місто Н-ськ

1 січня 2020 року

Слідчий слідчого відділу Н-ського МВ УМВС України в Н-ській області Н-ов А.А., розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №01-000001 від 20.12.2020, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч.4 ст.187, п.6 ч.2 ст.115 КК України,

ВСТАНОВИВ:

20 грудня 2019 року близько 12 години невстановлена особа поблизу будинку 2 по вулиці Н-ській у місті Н-ськ, де розташований нічний клуб «Cash», погрожуючи пістолетом, напала на помічника керуючого зазначеного закладу П., який у цей день за дорученням адміністрації клубу перевозив 10 млн.грн. Долаючи опір П., невстановлена особа здійснила кілька пострілів з пістолета в область грудної клітки П., спричинивши вогнепальні поранення серця та легенів, та заволоділа сумкою з грошима. Від отриманих тілесних ушкоджень П. помер на місці.

Під час досудового розслідування встановлено, що між нічним клубом «Cash» та охоронною фірмою «Орел» 15.05.2019 укладено договір про надання послуг із супроводження готівкових коштів.

Допитаний як свідок керуючий нічним клубом «Cash» О. показав, що П. працював на посаді помічника керуючого зазначеного закладу та у день вбивства йому було доручено перевезти 10 млн.грн. до квартири власника клубу З. Трудова книжка, а також посадова інструкція з підписом П., який засвідчує ознайомлення з нею, зберігається в особовій справі у кабінеті свідка О. Згідно із зазначеною інструкцією помічник керуючого хоча і не здійснює супроводження готівкових коштів, але повинен виконувати доручення адміністрації клубу.

Під час допиту З. заперечив факт працевлаштування П. до нічного клубу «Cash» та перевезення ним 10 млн.грн., а також повідомив, що з П. він взагалі не знайомий.

Беручи до уваги те, що відносно громадянина П. прийнято рішення у порядку ст. 281 КПК України та на теперішній час відносно нього каналами Інтерполу здійснюється міжнародний розшук, та у подальшому відносно

нього Центральним органом України (Офісом Генеральної прокуратури України) буде вирішено питання у порядку ст. 574 КПК України про екстрадицію, виникає необхідність в отриманні Ф1 громадянина П. (заяви на видачу паспорта громадянина України). керуючись ст. ст. 40, 131, 132, 159-160 КПК України, –

ПРОШУ:

Надати тимчасовий доступ до форми № 1 (заяви на видачу паспорта громадянина України) громадянина П. (тобто можливість ознайомитись з документом та вилучити), які зберігаються в справі громадянина П., яка перебуває в приміщенні ДМС України в _____ області (юридична адреса: _____) та надати можливість вилучення вказаного документа.

Додаток: 1. Копія відповіді ДМС України в _____ області щодо належності до громадянства громадянина П. на 1 арк.;
2. Витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань за №01-000001 від 20.12.2019 на 1 арк.

Слідчий СВ Н-ського МВ УМВС
України в Н-ській області _____

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор м. Н-ська Н-ської області _____

« ____ » _____ 20__ року

Копію клопотання та доданих до нього матеріалів на 10 арк. отримав: _____

« ____ » _____ 20__ року

о « ____ » год. « ____ » хв.

ДОДАТОК № 5

Компетентним органам
Королівства Іспанія

КЛОПОТАННЯ
про видачу особи в Україну для
притягнення до кримінальної відповідальності

місто _____ «__» _____ 20____ року

Слідчий відділ _____ відділу поліції Головного управління Національної поліції в _____ області висловлює високу повагу компетентним органам Королівства Іспанія та відповідно до Європейської Конвенції про видачу правопорушників 1957 року звертається з клопотанням про видачу компетентним органам України:

(прізвище, ім'я та по батькові)
_____ року народження, уродженця
міста _____,
Російської Федерації, раніше судимого «__» _____
20__ року _____
судом м. _____, _____ області
за вчинення злочину, передбаченого ч. ____ ст. _____
КК України

Клопотання про видачу _____ пов'язане із розслідуванням кримінального провадження № _____, відкритого за частиною _____ статті _____ частиною _____ статті _____ Кримінального кодексу України, яке знаходиться у провадженні слідчого відділу _____ Національної поліції України в _____ області.

У ході проведення досудового слідства встановлено, що в період часу з _____ 20__ року по _____ 20____ року посадовими особами відділу Державного агентства земельних ресурсів України в _____ районі, _____ області «_____», які недбало поставилися до виконання своїх службових обов'язків, а також _____

(прізвище, ім'я та по батькові)
та _____ та іншими особами, діючи за
(прізвище, ім'я та по батькові)

попередньою змовою групою осіб, було скоєно заволодіння шахрайським шляхом _____ земельними ділянками загальною площею _____ гектари, які розташовані на території села _____, _____ району _____ області та _____ земельними ділянками загальною площею _____ гектари, розташованими на території села _____, _____ району _____ області, у зв'язку з чим державі заподіяно матеріальний збиток у особливо великих розмірах на суму _____ гривень.

Своїми умисними діями, що виразилися у співучасті у заволодінні чужим майном шляхом обману у особливо великих розмірах, вчинене за попередньою змовою групою осіб, _____ вчинив

(прізвище, ім'я та по батькові)

кримінальне правопорушення, передбачене ч. _____ ст. _____ Кримінального кодексу України, ч. _____ ст. _____ Кримінального кодексу України.

_____ 20 _____ року _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

оголошено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. _____ ст. _____ КК України, ч. _____ ст. _____ КК України, за фактом співучасті у вигляді виконавця в заволодінні чужим майном шляхом обману в особливо великих розмірах, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

_____ 20 _____ року _____ оголошено у розшук.

(прізвище, ім'я та по батькові)

_____ 20 _____ року ухвалою _____ районного суду

_____ області _____ обрано

(прізвище, ім'я та по батькові)

запобіжний захід – тримання під вартою.

Причетність _____ до вчиненого кримінального

(прізвище, ім'я та по батькові)

правопорушення підтверджується зібраними у кримінальному провадженні доказами.

Строк давності притягнення _____ до кримінальної

(прізвище, ім'я та по батькові)

відповідальності не закінчився.

_____ 20 _____ року з відділу міжнародного поліцейського співробітництва Головного управління Національної поліції України в _____ області надійшло повідомлення про затримання

_____ 19 _____ року народження,

(прізвище, ім'я та по батькові)

(дата народження)

компетентними органами Королівства Іспанії.

На підставі викладеного просимо видати _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

компетентним органам України для притягнення його до кримінальної відповідальності, передбаченою ч. _____ ст. _____ Кримінального кодексу України, ч. _____ ст. _____ Кримінального кодексу України.

Досудове розслідування не має мети переслідування особи за політичними мотивами, у зв'язку з расовою належністю, вірою, національністю. _____ буде притягнуто до

(прізвище, ім'я та по батькові)

кримінальної відповідальності тільки за ті злочини, за які його видадуть.

Якщо виконати це клопотання неможливо, просимо повідомити обставини, які цьому перешкоджають.

Заздалегідь вдячні за позитивний розгляд клопотання.

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

(підпис)

(прізвище, ім'я та по батькові)

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник

по кримінальному провадженню –

прокурор _____ прокуратури

(підпис)

(прізвище, ім'я та по батькові)

**Зразок здійснення перекладу
клопотання на іспанську мову**

*Переклад з української мови на іспанську мову
Traducido del ucraniano al español*

Para los órganos competentes
del Reino de España

INSTANCIA

de la extradición de la persona en Ucrania para los procedimientos penales

pueblo de _____ el _____ de junio de 20_____

El instructor del sumario de la Sección de instrucción del Departamento Regional de _____ de la Dirección General del _____ de Ucrania en la región de _____ expresa el gran respeto a los órganos competentes del Reino de España y conforme al Convenio Europeo de la extradición de los delincuentes del año 1957 se dirige con la instancia de la extradición para los órganos competentes de Ucrania:

_____ Igo Vasyliovych, nacido el __.__.19__ nativo de la ciudad de _____ de la región de Dnipropetrovsk, ciudadano de Ucrania, ucraniano, soltero, registrado por la dirección: región de Dnipropetrovsk, pueblo de Vasylkivka, c/ Partyzanska, 139, ap. 51, antes carece de antecedentes penales

La instancia de la extradición de _____ I.V. relacionada con la instrucción del proceso penal № _____, abierta conforme a la parte _____ del artículo _____ del Código penal de Ucrania que está en el proceso del instructor del sumario de la Sección de instrucción del Departamento Regional de _____ de la Dirección General del Ministerio de Interiores de Ucrania en la región de _____.

En el curso del sumario fue constatado que _____ Igor Vasyliovych, el _____ de mayo de 20_____, a eso de _____ por el acuerdo previo con _____

_____ llegaron al territorio protegido de la sociedad de responsabilidad limitada «_____»

que está en la calle de Budionnogo en el pueblo de _____ de la región de _____ donde a través de la valla penetraron en el territorio indicado cortando las barras de metal de la reja de la ventana del angar y causando el daño de dos candados en las puertas de entrada, penetraron en el angar.

Por sus acciones premeditadas expresadas en el rapto secreto de los bienes ajenos (el robo) cometido con el complot previo del grupo de las personas con la penetración en el almacén que causó el daño grande al siniestrado, las personas indicadas cometieron la infracción delictiva establecida en la parte _____ del artículo _____ del Código penal de Ucrania.

Conforme a este hecho el _____ de mayo de 20__ por la Sección de instrucción del Departamento Regional de _____ de la Dirección General del _____ de Ucrania en la región de _____ fue instruido un proceso penal № _____ según la parte _____ del artículo _____ del Código penal de Ucrania.

La implicación de _____ I.V. en cometer el delito criminal se confirma por las pruebas en el proceso penal.

El plazo de prescripción de los procedimientos penales de _____ I.V. no fue acabado.

El _____._____.20_____ de la Subdivisión de la Oficina central nacional del Interpol de Ucrania en la región de _____ llegó el aviso sobre la detención de _____ Igor Vasyliovych, nacido el __.__.19__ por los órganos competentes del Reino de España.

En virtud de lo formulado le pedimos entregar a _____ Igor Vasyliovych a los órganos competentes de Ucrania para sus procedimientos penales conforme a la parte _____ del artículo _____ del Código penal de Ucrania.

En caso de la imposibilidad de cumplir la instancia, le pedimos informarnos sobre las circunstancias impedidas.

De antemano le agradecemos mucho por el examen positivo de la instancia.

Instructor del sumario de la Sección de instrucción del Departamento Regional de _____ de la Dirección General del Ministerio de Interiores de Ucrania en la región de ____ teniente mayor de la policía

/hay firma/

A. _____

/Sello oficial:

Dirección General del _____ de Interiores de Ucrania en la región de _____/

ACORDADO

gestor procesal

en procesos penales – fiscal _____ fiscalía

ВИТЯГ
з Кримінального кодексу України
(в редакції 2001 року)

Стаття 12. Класифікація злочинів.

1. Залежно від ступеня тяжкості злочини поділяються на злочини невеликої тяжкості, середньої тяжкості, тяжкі та особливо тяжкі.

2. Злочином невеликої тяжкості є злочин, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років, або інше, більш м'яке покарання.

3. Злочином середньої тяжкості є злочин, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк не більше п'яти років.

4. Тяжким злочином є злочин, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк не більше десяти років.

5. Особливо тяжким злочином є злочин, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк понад десять років або довічного позбавлення волі.

Стаття 27. Види співучасників.

1. Співучасниками злочину, поряд із виконавцем, є організатор, підбурювач та пособник.

2. Виконавцем (співвиконавцем) є особа, яка у співучасті з іншими суб'єктами злочину безпосередньо чи шляхом використання інших осіб, що відповідно до закону не підлягають кримінальній відповідальності за скоєне, вчинила злочин, передбачений цим Кодексом.

3. Організатором є особа, яка організувала вчинення злочину (злочинів) або керувала його (їх) підготовкою чи вчиненням. Організатором також є особа, яка утворила організовану групу чи злочинну організацію або керувала нею, або особа, яка забезпечувала фінансування чи організувала приховування злочинної діяльності організованої групи або злочинної організації.

4. Підбурювачем є особа, яка умовлянням, підкупом, погрозою, примусом або іншим чином схилила іншого співучасника до вчинення злочину.

5. Пособником є особа, яка порадами, вказівками, наданням засобів чи знарядь або усуненням перешкод сприяла вчиненню злочину іншими співучасниками, а також особа, яка заздалегідь обіцяла переховати злочинця, знаряддя чи засоби вчинення злочину, сліди злочину чи предмети, здобуті злочинним шляхом, придбати чи збути такі предмети, або іншим чином сприяти приховуванню злочину.

6. Не є співучастю не обіцяне заздалегідь переховування злочинця, знарядь і засобів вчинення злочину, слідів злочину чи предметів, здобутих злочинним шляхом, або придбання чи збут таких предметів. Особи, які вчинили ці діяння, підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, передбачених статтями 198 та 396 цього Кодексу.

7. Не є співучастю обіцяне до закінчення вчинення злочину неповідомлення про достовірно відомий підготовлюваний або вчинюваний злочин. Такі особи підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, коли вчинене ними діяння містить ознаки іншого злочину.

Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності.

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею злочину і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:

- 1) два роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;
- 2) три роки – у разі вчинення злочину невеликої тяжкості, за який передбачене покарання у виді обмеження або позбавлення волі;
- 3) п'ять років – у разі вчинення злочину середньої тяжкості;
- 4) десять років – у разі вчинення тяжкого злочину;
- 5) п'ятнадцять років – у разі вчинення особливо тяжкого злочину.

2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила злочин, ухилилася від слідства або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення злочину минуло п'ятнадцять років.

3. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення зазначених у частинах першій та другій цієї статті строків особа вчинила новий злочин середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий злочин. Обчислення давності в цьому разі починається з дня вчинення нового злочину. При цьому строки давності обчислюються окремо за кожний злочин.

4. Питання про застосування давності до особи, що вчинила особливо тяжкий злочин, за який згідно із законом може бути призначено довічне позбавлення волі, вирішується судом. Якщо суд не визнає за можливе застосувати давність, довічне позбавлення волі не може бути призначено і заміняється позбавленням волі на певний строк.

5. Давність не застосовується у разі вчинення злочинів проти миру та безпеки людства, передбачених у статтях 437-439 і частині першій статті 442 цього Кодексу.

Стаття 190. Шахрайство.

1. Заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою (шахрайство), – карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.

2. Шахрайство, вчинене повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або таке, що завдало значної шкоди потерпілому, –

карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк від одного до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.

3. Шахрайство, вчинене у великих розмірах, або шляхом незаконних операцій з використанням електронно-обчислювальної техніки, –

карається позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

4. Шахрайство, вчинене в особливо великих розмірах або організованою групою, –

карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.

Стаття 191. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем.

1. Привласнення чи розтрата чужого майна, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні, –

карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до чотирьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

2. Привласнення, розтрата або заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, –

карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, –

караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до восьми років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

4. Дії, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, якщо вони вчинені у великих розмірах, –

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

5. Дії, передбачені частинами першою, другою, третьою або четвертою цієї статті, якщо вони вчинені в особливо великих розмірах або організованою групою, –

караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

_____ (підпис) _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

EXTRACTO
del Código penal de Ucrania
(en redacción del año 2001)

Artículo 12. La clasificación de los delitos.

1. Depende del grado de la gravedad los delitos se dividen en los delitos de la gravedad leve, la gravedad media, los graves y singularmente graves.

2. El delito de la gravedad leve es un delito por cuyo se implica la pena a modo de la privación de libertad por tiempo inferior a dos años, u otra pena más leve.

3. El delito de la gravedad media es un delito por cuyo se implica la pena a modo de la privación de libertad por tiempo inferior a cinco años.

4. El delito grave es un delito por cuyo se implica la pena a modo de la privación de libertad por tiempo inferior a diez años.

5. El delito singularmente grave es un delito por cuyo se implica la pena a modo de la privación de libertad por tiempo superior a diez años o la cadena perpetua.

Artículo 49. La exención de la reponsabilidad penal por efecto del cumplimiento del plazo de prescripción.

1. La persona se libera de la responsabilidad penal en caso de que a partir del día de la ejecución de un hecho delictivo y hasta el día de la entrada en vigor de la sentencia hayan pasado tales plazos:

1) dos años – en caso de cometer el delito leve por cuyo se implica la pena menos grave que la privación de libertad;

2) tres años – en caso de cometer el delito leve por cuyo se implica la pena a modo de la restricción o la privación de libertad;

3) cinco años – en caso de cometer el delito de la gravedad media;

4) diez años – en caso de cometer el delito grave;

5) quince años – en caso de cometer el delito singularmente grave.

2. El transcurso de la prescripción se detiene en caso de que la persona cometida el hecho delictivo se evada la instrucción o el juicio. En estos casos el transcurso de la prescripción se renueva a partir del día de comparecer con la confesión o su detención. En este caso la persona se libera de la responsabilidad penal si ha pasado quince años a partir del tiempo de cometer en delito.

3. El plazo de prescripción se suspende en caso de que hasta el término de los plazos indicados en la parte primera y segunda de este artículo la persona haya cometido el delito nuevo de la gravedad media, grave o singularmente grave. El cálculo de la prescripción en este caso empieza a partir del día de cometer el delito nuevo. En este caso los plazos de prescripción se calculan separadamente por cada delito.

4. La cuestión de la aplicación de la prescripción a la persona cometida el delito singularmente grave, por cuyo conforme a la ley puede ser aplicada la privación de libertad perpetua, se resuelve por el juzgado. Si el juzgado no reconoce la posibilidad de la aplicación de prescripción, la privación de libertad perpetua no puede ser aplicada y sustituye por la privación de libertad por cierto tiempo.

5. La prescripción no se aplica en caso de cometer los delitos contra la paz y la seguridad de la humanidad establecidos en los artículos 437-439 y la primera parte del artículo 442 de este Código.

Artículo 185. El robo.

1. El rapto secreto de la propiedad ajena (el robo) – se castiga con la multa de cincuenta hasta cien mínimos no imponibles de los ingresos de los ciudadanos o con los trabajos sociales por tiempo de ochenta hasta doscientos cuarenta horas o con los trabajos correccionales por tiempo hasta dos años o con la retención por tiempo hasta seis meses o con la privación de libertad por tiempo hasta tres años.

2. El robo cometido otra vez o por el complot previo del grupo de las personas, –

se castiga con la retención por tiempo de tres hasta seis meses o con la privación de libertad por tiempo hasta cinco años o con la privación de libertad por el mismo tiempo.

3. El robo combinado con la penetración en la vivienda, otro local o almacén o el robo causado el daño al siniestrado, –

se castiga con la privación de libertad por tiempo de tres hasta seis años.

4. El robo cometido en las cantidades grandes, -

se castiga con la privación de libertad por tiempo de cinco hasta ocho años.

5. El robo cometido en las cantidades muy grandes o por el grupo organizado, – se castiga con la privación de libertad por tiempo de siete hasta doce años confiscando los bienes.

Instructor del sumario de la Sección de instrucción del Departamento Regional de _____ de la Dirección General del Ministerio de Interiores de Ucrania en la región de ____ teniente mayor de la policía

/hay firma/

A. _____

/Sello oficial:

Dirección General del _____ de Interiores de Ucrania en la región de _____/

ACORDADO

gestor procesal

en procesos penales – fiscal _____ fiscalía

ВИТЯГ
з Кримінального процесуального Кодексу України
в редакції 2012 року

Стаття 3. Визначення основних термінів Кодексу

1. Терміни, що їх вжито в цьому Кодексі, якщо немає окремих вказівок, мають таке значення:

1) близькі родичі та члени сім'ї – чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки, у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі;

2) головуєчий – професійний суддя, який головує при колегіальному судовому розгляді або здійснює його одноособово;

3) державне обвинувачення – процесуальна діяльність прокурора, що полягає у доведенні перед судом обвинувачення з метою забезпечення кримінальної відповідальності особи, яка вчинила кримінальне правопорушення;

4) дізнання – форма досудового розслідування, в якій здійснюється розслідування кримінальних проступків;

5) досудове розслідування – стадія кримінального провадження, яка починається з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань і закінчується закриттям кримінального провадження або направленням до суду обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності;

6) досудове слідство – форма досудового розслідування, в якій здійснюється розслідування злочинів;

7) закон України про кримінальну відповідальність – законодавчі акти України, які встановлюють кримінальну відповідальність (Кримінальний кодекс України та закон України про кримінальні проступки);

8) керівник органу досудового розслідування – начальник Головного слідчого управління, слідчого управління, відділу, відділення органу внутрішніх справ, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань та його заступники, які діють у межах своїх повноважень;

9) керівник органу прокуратури – Генеральний прокурор України, прокурор Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя, міжрайонний прокурор, прокурор міста, району, прирівняні до них прокурори, та їх заступники, які діють у межах своїх повноважень;

10) кримінальне провадження – досудове розслідування і судове провадження, процесуальні дії у зв'язку із вчиненням діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність;

- 11) малолітня особа – дитина до досягнення нею чотирнадцяти років;
- 12) неповнолітня особа – малолітня особа, а також дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років;
- 13) обвинувачення – твердження про вчинення певною особою діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, висунуте в порядку, встановленому цим Кодексом;
- 14) притягнення до кримінальної відповідальності – стадія кримінального провадження, яка починається з моменту повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення;
- 15) прокурор – Генеральний прокурор України, перший заступник, заступники Генерального прокурора України, їх старші помічники, помічники, прокурори Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, прокурори міст і районів, районів у містах, міжрайонні та спеціалізовані прокурори, їх перші заступники, заступники прокурорів, начальники головних управлінь, управлінь, відділів прокуратур, їх перші заступники, заступники, старші прокурори та прокурори прокуратур усіх рівнів, які діють у межах повноважень, визначених цим Кодексом;
- 16) розмір мінімальної заробітної плати - грошова сума, що дорівнює місячному розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому приймається процесуальне рішення або здійснюється процесуальна дія;
- 17) слідчий – службова особа органу внутрішніх справ, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу державного бюро розслідувань, уповноважена в межах компетенції, передбаченої цим Кодексом, здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень;
- 18) слідчий суддя – суддя суду першої інстанції, до повноважень якого належить здійснення у порядку, передбаченому цим Кодексом, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні, та у випадку, передбаченому статтею 247 цього Кодексу, – голова чи за його визначенням інший суддя Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, апеляційного суду області, міст Києва та Севастополя. Слідчий суддя (слідчі судді) у суді першої інстанції обирається зборами суддів зі складу суддів цього суду;
- 19) сторони кримінального провадження – з боку обвинувачення: слідчий, керівник органу досудового розслідування, прокурор, а також потерпілий, його представник та законний представник у випадках, установлених цим Кодексом; з боку захисту: підозрюваний, обвинувачений (підсудний), засуджений, виправданий, особа, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, їхні захисники та законні представники;
- 20) суд апеляційної інстанції – Апеляційний суд Автономної Республіки Крим, апеляційний суд області, міст Києва та Севастополя, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться суд першої інстанції, що ухвалив оскаржуване судове рішення;

21) суд касаційної інстанції – Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ;

22) суд першої інстанції – районний, районний у місті, міський та міськрайонний суд, який має право ухвалити вирок або постановити ухвалу про закриття кримінального провадження;

23) суддя – голова, заступник голови, суддя Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ, Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, апеляційних судів областей, міст Києва та Севастополя, районних, районних у містах, міських та міськрайонних судів, які відповідно до Конституції України на професійній основі уповноважені здійснювати правосуддя, а також присяжний;

24) судове провадження – кримінальне провадження у суді першої інстанції, яке включає підготовче судове провадження, судовий розгляд і ухвалення та проголошення судового рішення, провадження з перегляду судових рішень в апеляційному, касаційному порядку, Верховним Судом України, а також за нововиявленими обставинами;

25) учасники кримінального провадження – сторони кримінального провадження, потерпілий, його представник та законний представник, цивільний позивач, його представник та законний представник, цивільний відповідач та його представник, особа, стосовно якої розглядається питання про видачу в іноземну державу (екстрадицію), заявник, свідок та його адвокат, понятий, заставодавець, перекладач, експерт, спеціаліст, секретар судового засідання, судовий розпорядник;

26) учасники судового провадження – сторони кримінального провадження, потерпілий, його представник та законний представник, цивільний позивач, його представник та законний представник, цивільний відповідач та його представник, а також інші особи, за клопотанням або скаргю яких у випадках, передбачених цим Кодексом, здійснюється судове провадження.

2. Інші терміни, що вживаються в цьому Кодексі, визначаються спеціальними нормами у цьому Кодексі та інших законах України.

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

(підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

EXTRACT
from the Criminal Procedure Code of Ukraine 2012 edition
Article 3 Definition of the Code's principal terms

1. For the purpose of this Code, terms, in the absence of special indications, shall mean:

1) Close relatives and family members are: husband, wife, father, mother, stepfather, stepmother, son, daughter, stepson, stepdaughter, (whole) brother, sister, grandfather, grandmother, great-grandfather, great-grandmother, grandson, granddaughter, great grandson, great granddaughter, adopter or adopted, tutor or custodian, a person subjected to guardianship or caretaking or as well as individuals who cohabit, are connected by common life and have mutual rights and duties, including individuals who cohabit but are not married;

3) President Judge is a professional judge who presides over a trial by several judges (panel) or conducts it alone;

4) State accusation is a procedural activity of a public prosecutor that consists in proving accusation before court with the purpose of ensuring prosecution of a person who committed a criminal offence;

5) Inquiry is a form of pre-trial investigation where criminal misdemeanors are investigated;

6) Pre-trial investigation is a stage in criminal proceedings which begins from the moment information on a criminal offence is entered in the Integrated Register of Pre-trial Investigations and ends with closure of the criminal proceedings or with submission to court of an indictment, a motion on enforcement of compulsory medical or educational measures, a motion on discharge of the person from criminal liability; Pre-trial investigation is a form of investigating judicial scrutiny where crimes are investigated;

7) The Law of Ukraine on criminal liability is legislative acts of Ukraine that establish criminal liability (the Criminal Code of Ukraine and the Law of Ukraine on criminal misdemeanors).

8) Head of a pre-trial investigation agency is the Head of the Chief Investigation Department, that of an investigation office, division, branch of a body of internal affairs, a security agency, the agency supervising compliance with the tax legislation, of a Ukrainian State Bureau of Investigations' unit and their deputies acting within the scope of their powers;

9) Head of a prosecutor's office is the Prosecutor-General of Ukraine, public prosecutors of the Autonomous Republic of Crimea, oblasts (regions), the cities of Kyiv and Sevastopol, inter-district public prosecutors, city and district public prosecutors and those granted the same status, and deputies of same, acting within their competence;

10) Criminal proceedings is pre-trial investigation and court proceedings, procedural actions in connection with commission of an action specified in Ukrainian law on criminal liability;

- 11) Minor is a child prior to attaining the age of fourteen;
- 12) Underage person is a minor and also a child aged between fourteen and eighteen;
- 13) Accusation is a statement on commission by a certain person of an action specified in Ukrainian law on criminal liability filed in accordance with the procedure established by the present Code;
- 14) Criminal prosecution is a stage in criminal proceedings, which commences when a person is informed of an allegedly committed criminal offense;
- 15) Prosecutor is the Prosecutor-General of Ukraine, First Deputy, Prosecutor-General of Ukraine's deputies, their senior assistants, assistants, prosecutors of the Autonomous Republic of Crimea, oblasts (regions), the cities of Kyiv and Sevastopol, city and district prosecutors, prosecutors in boroughs of towns, inter-district and specialized prosecutors, their first deputies, prosecutor deputies, heads of headquarters, departments and divisions at prosecutor offices, their first deputies, prosecutor deputies, senior prosecutors and prosecutors of prosecutor offices at all levels acting within the limits of their powers as specified in this Code;
- 16) Minimum wage is the sum of money equal to the monthly minimum wage as provided for by law as of the 1st day of January of the calendar year during which a procedural decision is taken or a procedural action, conducted.
- 17) Investigator is an official of a body of internal affairs, security agency or agency supervising compliance with the tax legislation, a Ukrainian State Bureau of Investigations' unit authorized within his competence specified by the present Code, to conduct pre-trial investigation of criminal offences;
- 18) Investigating judge is a judge of a court of first instance charged with carrying out, in accordance with the procedure established by the present Code, court supervision over the observance of rights, freedoms and interests of persons involved in criminal proceedings, and, in a case specified in Article 247 of the present Code, the chairperson or, upon the chairperson's determination, another judge of the Court of Appeals of the Autonomous Republic of Crimea, oblasts (regions) and the cities of Kyiv and Sevastopol's appeals courts. Investigating judges (investigation judges) in a court of first instance shall be elected by a meeting of judges from the complement of judges of the court concerned;
- 19) Parties to criminal proceedings are, for the prosecution, the investigator, head of pre-trial investigation agency, public prosecutor, as well as the victim, his representative and legal representative in cases specified by the present Code; and, for the defence, the suspected, the accused (defendant), the convicted, the acquitted, as well as the person in whose respect it is provided to apply compulsory medical or educational measures or the issue of applying such was considered, their defense counsels and legal representatives;
- 20) Court of an appellate instance is the Appeals Court of the Autonomous Republic of Crimea, and the cities of Kyiv and Sevastopol's appeals courts within territorial jurisdiction of which the court of first instance that passed the appealed court decision, is located;

21) Court of cassation is the Higher Specialized Court of Ukraine for disposal of civil and criminal cases;

22) Court of first instance is a district, urban district court, city and city-district court authorized to pass or render a ruling on closure of criminal proceedings;

23) Judge is a chairperson, deputy chairperson, judge of the Supreme Court of Ukraine, the Higher Specialized Court of Ukraine for disposal of civil and criminal cases, the Appeals Court of the Autonomous Republic of Crimea, appeals courts of oblasts (regions), the cities of Kyiv and Sevastopol, district, urban district, city and city-district courts which according to the Constitution of Ukraine are authorized on professional basis to administer justice, as well as a juror;

24) Court proceedings are criminal proceedings in a court of first instance which includes a preliminary hearing, trial and passing and pronouncement of a court decision, proceedings to review court decisions in appellate, cassation procedure, by the Supreme Court of Ukraine, as well as upon discovery of new circumstances;

25) Participants in criminal proceedings are the parties to criminal proceedings, victim, his representative and legal representative, civil plaintiff, his representative and legal representative, civil defendant and his representative, a person considered to be surrendered to a foreign country (extradited), applicant, witness and his defense counsel, witness of an investigative action, bailor, translator, expert, specialist, secretary of court session, and bailiff;

26) Participants in court proceedings are the parties of criminal proceedings, victim, his representative and legal representative, civil plaintiff, his representative and legal representative, civil defendant and his representative, as well as any such other persons upon whose request or complaint, where so provided for by this Code, court proceedings are held.

2. Other terms used in the present Code are defined by special norms in the present Code and other laws of Ukraine.

Instructor del sumario de la Sección de
instrucción del Departamento Regional de
_____ de la Dirección General del
Ministerio de Interiores de Ucrania en la
región de ____ teniente mayor de la policía

/hay firma/

A. _____

/Sello oficial:

Dirección General del _____ de Interiores
de Ucrania en la región de _____/

ACORDADO

gestor procesal

en procesos penales – fiscal _____ fiscalía

[Stamp available]
the Main Department of the
Ministry of Internal Affairs of
Ukraine of Dnipropetrovsk region
Investigation Department
[THE NATIONAL EMBLEM OF
UKRAINE IN THE CENTER]

ДОВІДКА

Умисні дії _____, _____.19__ року

(прізвище, ім'я та по батькові)

народження, що виразилися в співучасті у заволодінні чужим майном шляхом обману, у особливо великих розмірах, вчинене за попередньою змовою групою осіб, кваліфікується за ч. ____ ст. _____, ч. ____ ст. _____ КК України, за вчинення якого передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до дванадцяти років.

Відповідно до ч. 5 ст. 12 КК України вищевказаний злочин класифікується як особливо тяжкий злочин.

Згідно з п. 5 ч. 1 ст. 49 КК України строк давності притягнення _____ (15 років) до кримінальної

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

відповідальності не закінчився.

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

_____ (підпис) _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

**ДОВІДКА
про докази винуватості**

місто _____ «____» _____ 20__ року

Вина підозрюваного _____ у скоєнні
(прізвище, ім'я та по батькові)
правопорушення, передбаченого ч. _____ ст. _____, ч. _____ ст. _____
Кримінального кодексу України підтверджується:

– свідченнями співучасника кримінального правопорушення _____
_____, який показав, що влітку 20__ року він випадково
познайомився з чоловіком на ім'я _____

_____;

(стислий зміст свідчень)

– свідченнями співучасника кримінального правопорушення _____
_____, який показав, що влітку 20__ року він випадково
познайомився з чоловіком на ім'я _____

_____;

(стислий зміст свідчень)

– протоколом обшуку від _____ листопада 20__ року за місцем
діяльності _____ за адресою:

(прізвище, ім'я та по батькові)

місто _____, вулиця _____, у ході якого були
вилучені _____

(стислий зміст вилучених речей та документів)

– протоколом огляду вилучених під час обшуку документів за місцем
діяльності _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

за адресою: місто _____, вулиця _____ від ____ липня 20__ року;

– стенограмою легалізованих матеріалів оперативно-технічних
заходів по негласному зняттю інформації з каналів зв'язку _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

у ході чого зафіксовано розмови, які підтверджують його співучасть під час підготовки та вчинення ряду особливо тяжких, корисних злочинів, а саме незаконного заволодіння _____ земельними ділянками загальною площею _____ гектарів, розташованих на території села _____, _____ району, _____ області та _____ земельними ділянками, загальною площею _____ гектарів, розташованих на території села _____, _____ району, _____ області.

– іншими матеріалами кримінального провадження.

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

(підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

Примітка:

Переклад наведених документів здійснюється аналогічно перекладу клопотання про видачу особи в Україну та витягів з Кримінального кодексу України.

ДОДАТОК № 10

*Зразок оформлення копій процесуальних документів
з кримінального провадження*

КОПІЯ:

Витяг з кримінального провадження № _____

Дата надходження заяви:

Заявник або потерпілий:

Дата внесення до ЄРДР:

Правова кваліфікація: (КК України)

Фабула:

Особа, яку повідомлено про підозру

З оригіналом згідно

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

_____ (підпис) _____ (прізвище, ім'я та по батькові)

Extracto del proceso penal No _____

La fecha de solicitud, recepción, notificación o recepción de información de cualquier otra fuente de información: 05.06.2012

Solicitante o víctima: Materiales de las autoridades encargadas de hacer cumplir la ley y los organismos reguladores del gobierno sobre los hechos encontrados para cometer o preparar delitos penales (código)

Fecha de ingreso a la URPI 12.05.2012

La calificación Jurídica: (CC de Ucrania 2001) ART. 190 4.4

Sujeto:

En el período comprendido entre octubre de 2009 y agosto de 2012, una adquisición ilegal de 33 terrenos con una superficie total de 7,62 hectáreas situados en el territorio del consejo de la aldea de Pishchanka, distrito de Novomoskovs'k, así como de 2 terrenos con una superficie total de 0,5 hectáreas situados en el territorio del consejo de la aldea de Orlivshchina, distrito de Novomoskovs'k de la región de Dnipropetrovsk, se llevó a cabo con la participación directa de Makarov Y.Y, Vovk D.D. y otras personas que actuaron de acuerdo con un concierto previo de un grupo de personas.

La persona informada de ser sospechosa:

Instructor del sumario de la Sección de instrucción del Departamento Regional de _____ de la Dirección General del Ministerio de Interiores de Ucrania en la región de _____ teniente mayor de la policía

/hay firma/

A. _____

/Sello oficial:

Dirección General del _____ de Interiores de Ucrania en la región de _____/

ACORDADO
gestor procesal
en procesos penales – fiscal _____ fiscalía

[Stamp available]
the Main Department of the
Ministry of Internal Affairs of
Ukraine of Dnipropetrovsk region
Investigation Department
[THE NATIONAL EMBLEM OF
UKRAINE IN THE CENTER]

КОПІЯ:

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Н-ськ

1 січня 2020 року

Слідчий слідчого відділу Н-ського МВ УМВС України в Н-ській області Н-ов А.А., розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №01-000001 від 01.12.2020 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

І., 1970 року народження,
уродженця м. Н-ська,
громадянина України,
який проживає за адресою:
м. Н-ськ, вул. Садова, 1

про те, що він підозрюється в _____

_____.

Установлено, що _____

_____.

Тобто своїми діями І. порушив _____

_____.

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор м. Н-ськ Н-ської області _____

« ____ » _____ 20 ____ року

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ І.

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 20__ року.

Письмове повідомлення
про підозру вручив:
Слідчий _____

З оригіналом згідно
Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції _____
(підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

NOTIFICACIÓN SOBRE SOSPECHA

Ciudad de _____ el ____ de _____ de 20 ____

El Teniente Superior de Policía Sr. _____ S.S., investigador del Departamento de Investigación del Departamento de la Administración Estatal de la Ciudad de _____ del _____ de Ucrania en la Región de _____, después de haber examinado los materiales del caso previo al juicio ingresados en el Registro Unificado de Investigaciones Prejudiciales para No. _____ dd. 08.02.2013, por un delito en virtud del artículo _____ de la parte _____ y el artículo _____ de la parte _____ del Código Penal de Ucrania, es decir, implicación como albacea en la toma de posesión de bienes por medio de fraude, por concierto previo del grupo de personas, y haber presencia declarada de pruebas esenciales para la sospecha de la persona de un delito penal, de conformidad con los artículos 42, 276, 277, 278 del Código de Procedimiento Penal de Ucrania,

HA NOTIFICADO:

Al Sr. _____, nacido en _____ el _____.19____, ucraniano, ciudadano de Ucrania, jubilado, con estudios superiores, casado, sin antecedentes penales, con domicilio en la dirección: _____, _____ Street, ciudad de _____, región de _____, registrado en la dirección: Apt. _____, calle _____, ciudad de _____.

Que es sospechoso de implicación como albacea en la toma de posesión de bienes por medio de fraude, por concierto previo del grupo de personas, es decir, como un delito previsto en la Parte _____, Artículo _____ y la Parte _____, Artículo _____ del Código Penal de Ucrania.

La investigación prejudicial indicó que en octubre de 20____ el Sr. _____ decidió organizar un grupo delictivo con un plan especial desarrollado por él, con el fin de tomar posesión de bienes por medio de fraude, en cantidades especialmente grandes, a saber, terrenos ubicados en el territorio de El consejo de la aldea de _____ del distrito de _____, región de _____, en el territorio de la empresa estatal _____ Lisgosp pertenecía anteriormente al estado y no estaba asignado a nadie.

Instructor del sumario de la Sección de
instrucción del Departamento Regional de
_____ de la Dirección General del
Ministerio de Interiores de Ucrania en la
región de ____ teniente mayor de la policía

/hay firma/

A. _____

/Sello oficial:

Dirección General del _____ de Interiores
de Ucrania en la región de _____/

ACORDADO

gestor procesal

en procesos penales – fiscal _____ fiscalía

[Stamp available]
the Main Department of the
Ministry of Internal Affairs of
Ukraine of Dnipropetrovsk region
Investigation Department
[THE NATIONAL EMBLEM OF
UKRAINE IN THE CENTER]

Примітка:

Копію перелічених у 3 розділі процесуальних документів (Додаток № 5) засвідчують аналогічним способом, наведеним вище, та їх переклад здійснюється аналогічно перекладу витягу з ЄРДР та повідомлення про підозру.

ДОДАТОК № 12

*Зразок висновку ДМС про належність
до громадянства України*

ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ В _____ ОБЛАСТІ

вул. _____, _____, м. _____, 49000, Тел.: (056) 745-29-26,
E-mail: _____@dmsu.gov.ua, Web: <http://dp.dmsu.gov.ua>, ЕДРПОУ _____

На № 2/348-ст від 31.05.2018

Слідчому СУ ГУНП
_____ області

вул. _____,
м. _____, індекс _____

ГУ ДМС України в _____ області проведено перевірку належності до громадянства України _____, 02.11.1973 року народження, уродженця м. _____, _____ області, Україна.

За даними відділу обліку та моніторингу інформації про реєстрацію місця мешкання ГУ ДМС в області _____ зареєстровано з 08.12.1999 року по теперішній час за адресою: м. _____, Дніпропетровська область, вул. _____, 22, квартира _____, згідно з паспортом громадянина України серії _____ виданим 02.08.2010 року _____ ГУ МВС України в _____ області у зв'язку з втратою _____ районним відділом _____ міського управління Управління МВС України паспорта серії _____, виданого 09 жовтня 1997 року в _____ обл.

Відповідно до положень статті 3 Закону України «Про громадянство України» від 18 січня 2001 року _____ є громадянином України.

В.о. начальника

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

Departamento de Direcciones y Certificados de la UPRGRFO
Dirección Principal del Servicio Estatal de Migración de Ucrania en la región

El Jefe de la Administración del Servicio Estatal de Migración de Ucrania en la Región de _____ llevó a cabo la verificación del Sr. _____, Fecha de nacimiento el _____ de septiembre de 19____, ciudadanía ucraniana.

La verificación ha establecido que según los registros del Departamento de Direcciones y Referencias de la UPRGRFO de la Administración Principal del Servicio Estatal de Migración de Ucrania en la Región de _____, el Sr. _____ está registrado desde el 08 de diciembre de 1999, hasta ahora en la dirección: apartamento _____, casa 22, _____ Str., _____, región de _____, según el pasaporte del ciudadano ucraniano serie AN No. 893758 emitido el 02 de agosto de 2010, por la ciudad de _____ Departamento, Administración Principal del Ministerio del Interior de Ucrania en la Región de _____, debido a la pérdida de la serie de pasaportes _____ No. _____ emitido el _____ de octubre de 19____ por el Departamento del Distrito Industrialnyi, Administración de la Ciudad de Dnipropetrovsk para la Dirección del Ministerio del Interior de Ucrania en la región de _____.

De acuerdo con las disposiciones del artículo 3 de la Ley de Ucrania «Sobre la ciudadanía ucraniana» del 18 de enero de 2001, HRAMS VALERII ANATOLIIOVYCH es ciudadano de Ucrania.

Firma del Jefe Provisional _____

Sello:

Jefe de administración

Del Ministerio del Interior de Ucrania

En la región de _____

Administración de investigación

Ministerio del Interior de Ucrania

Примітка:

Переклад копій, перелічених у 3 розділі процесуальних документів (Додаток № 6), здійснюється аналогічно перекладу витягу з висновку ДМС України про приналежність особи до громадянства.

ДОДАТОК № 13

Зразки документів щодо виділення грошових коштів з бюджету ГУНП

Керівнику
Бюро перекладів «_____»

вул. _____, 12, офіс № 25
м. _____, індекс _____

Про надання інформації

У провадженні слідчого відділу _____ СУ ГУНП в _____ області перебуває кримінальне провадження № _____, за ч. ____ ст. _____ УК України.

Відповідно до статті 575 Кримінального процесуального кодексу України, п. 25 статті 23 Закону України «Про Національну поліцію», прошу Вашої вказівки надати інформацію про вартість офіційного перекладу з української мови на польську мову копій процесуальних документів з матеріалів кримінального провадження № _____, за ч. ____ ст. _____ КК України в 1 томі.

Також наголошуємо, що надані Вам для оцінки вартості процесуальні документи містять в собі інформацію, яка становить таємницю, яка охороняється законом, тому згідно з вимогами ч. 2 ст. 222 КПК України («Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування») попереджаємо про обов'язок не розголошувати такі відомості без дозволу слідчого, прокурора. Незаконне розголошення відомостей досудового розслідування тягне за собою кримінальну відповідальність, встановлену законом.

Заздалегідь вдячні за співпрацю.

Додаток: на _____ аркушах.

З повагою

Слідчий слідчого відділу _____ поліції
Головного управління Національної
поліції в _____ області
_____ поліції

(підпис) (прізвище, ім'я та по батькові)

ТОВ «ФОРМАТ ПОСЛУГА»
БЮРО ПЕРЕКЛАДІВ «АЗБУКА»

(Дані виконавця – Прізвище, номер телефону та електронна адреса)

12.06.2018 вих. № _____

Відповідь на запит про надання інформації
№ 2/346-СТ від 08.06.2018

Наша компанія готова взяти на себе відповідальність за переклади Ваших копій матеріалів кримінального провадження № _____, яким займається СВ _____ ГУНП в _____ області, за ч. _____ ст. _____ КК України, з польської мови на українську мову.

Повідомляємо, що приблизна вартість перекладу копій матеріалів кримінального провадження № _____ на 22 аркушах, формату А4, який містить у собі орієнтовно 27 перекладацьких сторінок, становитиме 2700 грн, за тарифом 100 гривень за 1 перекладацьку сторінку (1800 знаків з пробілами).

В.о. директора
ТОВ «ФОРМАТ ПОСЛУГА» _____

Начальнику слідчого управління ГУНП
в _____ області _____ поліції

РАПОРТ

У провадженні слідчого відділу _____ відділення поліції
_____ відділу поліції Головного управління Національної поліції
в _____ області знаходиться кримінальне провадження
№ _____, за ч. _____ ст. _____ КК України.

Під час проведення досудового розслідування кримінального
провадження № _____ встановлено, що _____

У ході проведення досудового розслідування № _____
СВ _____ ВП ГУНП в _____ області встановлено особу
підозрюваного _____, якому оголошено підозру, обрано запобіжний
захід – тримання під вартою та оголошено його в міжнародний розшук.

15.05.20__ від відділу поліцейського міжнародного відділення ГУНП
в Дніпропетровській області надійшло повідомлення про те, що підозрюваного
_____ затримано компетентними органами Королівства Іспанія.

СВ _____ ВП ГУНП в _____ області за вказівкою прокуратури
_____ області у порядку ст. 575 КПК України підготовлено
матеріали екстрадиції відносно підозрюваного _____, які згідно з
вимогами ст. 23 «Європейської конвенції про видачу правопорушників
1957 р.» потребують перекладу з української мови на іспанську мову.

Стан підготовки матеріалів екстрадиції відносно підозрюваного
_____ у кримінальному провадженні № _____ знаходиться на контролі
Офісу ГПУ України, у зв'язку з чим виникає службова необхідність у
здійсненні перекладу вказаних матеріалів з української мови на іспанську мову.

Відповідно до інформації ТОВ «ФОРМАТ ПОСЛУГА» ЄДРПОУ _____,
вартість перекладу матеріалів міжнародного запиту буде складати 2700 грн.

У зв'язку з вищевикладеним, прошу Вашої вказівки на вжиття заходів
щодо можливості виділення грошових коштів у зазначеній сумі з бюджету
ГУНП в Дніпропетровській області.

Начальнику СВ _____ ВП
ГУНП в _____ області
_____ поліції

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

Начальнику ГУНП
в _____ області
_____ поліції

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

РАПОРТ

У провадженні слідчого відділу _____ відділення поліції _____ відділу поліції Головного управління Національної поліції в _____ області знаходиться кримінальне провадження № _____, за ч. _____ ст. _____ КК України.

Під час проведення досудового розслідування кримінального провадження № _____ встановлено, що _____

У ході проведення досудового розслідування № _____ СВ _____ ВП ГУНП в _____ області встановлено особу підозрюваного _____, якому оголошено підозру, обрано запобіжний захід – тримання під вартою та оголошено його міжнародний розшук.

15.05.20 _____ від відділу поліцейського міжнародного відділення ГУНП в Дніпропетровській області надійшло повідомлення про те, що підозрюваного _____ затримано компетентними органами Королівства Іспанія.

СВ _____ ВП ГУНП в _____ області за вказівкою прокуратури _____ області у порядку ст. 575 КПК України підготовлено матеріали екстрадиції відносно підозрюваного _____, які згідно з вимогами ст. 23 «Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 р.» потребують перекладу з української мови на іспанську мову.

Стан підготовки матеріалів екстрадиції відносно підозрюваного _____ у кримінальному провадженні № _____ знаходиться на контролі Офісу ГПУ України, у зв'язку з чим виникає службова необхідність у здійсненні перекладу вказаних матеріалів з української мови на іспанську мову.

Відповідно до інформації ТОВ «ФОРМАТ ПОСЛУГА» ЄДРПОУ _____, вартість перекладу матеріалів міжнародного запиту буде складати 2700 грн.

У зв'язку з вищевикладеним, прошу Вашої вказівки на вжиття заходів щодо можливості виділення грошових коштів у зазначеній сумі з бюджету ГУНП в Дніпропетровській області.

Начальнику СВ _____ ВП
ГУНП в _____ області
_____ поліції

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

Копія: прокурору _____
(назва органу прокуратури)

ПРОТОКОЛ
затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину

Місто (сел.) _____ «___» _____ 20__ року

_____ (слідчий, посада, найменування органу, ініціали, прізвище)

«___» _____ 20__ року о _____ годині _____ хвилин,

_____ (місце затримання)

у присутності осіб:

_____ (їх прізвища, ім'я, по батькові, дата народження та місце проживання)
яким заздалегідь повідомлено про застосування технічних засобів фіксації,
умови та порядок їх використання: _____

_____ (характеристики технічних засобів фіксації та носіїв інформації, які застосовуються
при проведенні процесуальної дії, підписи осіб)
відповідно до ст. ст. 40, 104, 131,132, 208-211, 213 КПК України затримав
особу, підозрювану у вчиненні злочину _____

_____ (прізвище, ім'я та по батькові, місце і дата народження, громадянство, сімейний стан,
місце роботи, посада, відомості про судимість)

Підстави затримання:

1) якщо цю особу застали під час вчинення злочину або замаху на його вчинення;

2) якщо безпосередньо після вчинення злочину очевидець, в тому числі потерпілий, або сукупність очевидних ознак на тілі, одязі чи місці події вказують на те, що саме ця особа щойно вчинила злочин.
(необхідне підкреслити) _____

(навести конкретні факти й відомості)

Затриманому _____

(прізвище, ініціали)

згідно з ч. 4 ст. 208 КПК України повідомлено зрозумілою для нього (неї) мовою підстави затримання та у вчиненні якого злочину він (вона) підозрюється, а також роз'яснено, що він (вона) має право: отримувати медичну допомогу, негайно повідомити близьких родичів, членів сім'ї чи інших осіб (за вибором) про своє затримання і місце перебування відповідно до положень ст. 213 КПК України та інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Органу (установі), уповноваженим законом на надання безоплатної правової допомоги повідомлено про затримання _____

(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження)

Крім того, згідно з ч. 3 ст. 42 КПК України затриманому _____

роз'яснено, що він має право:

(прізвище, ініціали)

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями ст. 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі ст. 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилась;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Згідно з ч. 7 ст. 42 КПК України затриманий _____
(прізвище, ініціали)

зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Ознайомившись з підставами затримання та правами і обов'язками затриманого, підозрюваний _____ пояснив:
(прізвище, ініціали)

(клопотання, заяви чи скарги затриманого, підпис затриманого)

Слідчий _____ на підставі
(прізвище, ініціали)

ч. 3 ст. 208 КПК України, із дотриманням правил, передбачених ч. 7 ст. 223 і ст. 236 КПК України, у присутності понятих:

1) _____

(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження та місце проживання)

2) _____

(прізвище, ім'я, по батькові, дата народження та місце проживання)

здійснив обшук затриманої особи _____,
(прізвище, ініціали)

під час якого було виявлено та вилучено: _____

(вказується перелік вилучених предметів, речей, документів і цінностей з описом їх індивідуальних ознак, а при необхідності – місце та інші обставини їх вилучення, а при необхідності – місце та інші обставини їх вилучення)

Зауваження і доповнення до протоколу: _____

(спосіб ознайомлення, зауваження і доповнення учасників процесуальної дії;
прізвище, ініціали, підпис)

З протоколом ознайомлені поняті, яким у відповідності з вимогами ст. 66 КПК України роз'яснено обов'язок не розголошувати відомості щодо проведеної процесуальної дії:

1). _____ (прізвище, ім'я, по батькові) _____ (підпис)

2). _____ (прізвище, ім'я, по батькові) _____ (підпис)

У зв'язку з тим, що особа, яка брала участь у проведенні процесуальної дії, відмовилася підписати протокол, їй надано право дати письмові пояснення щодо причин відмови від підписання. Така особа пояснила, що:

(пояснення, підпис)

Факт надання письмових пояснень особи щодо причин відмови підписати протокол засвідчується підписом її захисника (законного представника): _____

(прізвище, ініціали, підпис)

Поняті (у випадку відсутності захисника): 1. _____
2. _____

У зв'язку з тим, що особа через фізичні вади або з інших причин не може особисто підписати протокол, ознайомлення її з протоколом здійснюється у присутності захисника (законного представника), який своїм підписом засвідчує зміст протоколу та факт неможливості його підписання особою:

(підпис)

(прізвище, ініціали затриманої особи)

Протокол склав:

(слідчий, посада, найменування органу, підпис, прізвище, ініціали)

Копію протоколу отримав:

(підпис)

(прізвище, ініціали затриманої особи)

(прізвище, ім'я, по батькові особи, якій надсилається повідомлення, її адреса)

ПОВІДОМЛЕННЯ
про затримання

Місто (сел.) _____

«___» _____ 20 ___ року

Шановний (на) _____

(прізвище, ім'я, по батькові близького родича, члена сім'ї чи іншої особи за вибором затриманого; батьків або усиновителя, опікуна, піклувальника, органу опіки та піклування – у разі затримання неповнолітньої особи; представника розвідувального органу – у разі затримання співробітника кадрового складу розвідувального органу України)

У відповідності до ст. 213 КПК України повідомляю Вас, що «___» _____ 20 ___ року о ___ год. ___ хв. в порядку ст. _____ КПК України затримано _____.

(прізвище, ім'я, по батькові, рік народження)

Затриманий _____ утримується в _____
(прізвище, ім'я, по батькові, рік народження)

(місце тимчасового тримання затриманого)

(уповноважена службова особа, що здійснила затримання, підпис, посада, прізвище, ініціали)

Службовий тел. _____

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Шемшученко Ю. С. Юридична енциклопедія: у 6 т. К. : «Українська енциклопедія», 1998. Т. 1 : А-Г. 672 с.
2. Виноградова О. Видача (екстрадиція) осіб, які вчинили злочини. Адвокат. 1999. № 1. С. 13-14.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України (зі змін. та доп.) станом на 10.05.2023 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
4. Маланчук П. М., Молчанова А. П. Видача особи (екстрадиція) у кримінальному провадженні щодо злочинів міжнародного характеру. *Правові горизонти*. 2017. С. 86-91.
5. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>.
6. Наказ Генеральної прокуратури України № 223 «Про організацію роботи органів прокуратури України у галузі міжнародного співробітництва» від 18.09.2015 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0223900-15#Text>.
7. Про Національну поліцію України: Закон України від 02.07.2015 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
8. Про організацію діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України: Наказ МВС України № 570 від 06.07.2017 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.
9. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12#Text>.
10. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20.03.2003 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12>.
11. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23.02.2006 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15#Text>.
12. Інструкція про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції: наказ № 613/380/93/228/414/510/2801/5 від 17.08.2020 р. МВС України, Офісу Генеральної прокуратури, Національного Антикорупційного бюро України, Служби Безпеки України, Державного Бюро розслідування, Міністерства Фінансів України, Міністерства Юстиції України. *Інтерпол*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20#Text>.
13. Про приєднання України до Конвенції про екстрадицію: Закон України від 18.10.2022 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2674-20#Text>.
14. Про ратифікацію Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму : Закон України від 12.09.2002 р. № 149-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/149-15>.
15. Про ратифікацію Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом: Закон України від 17.01.2002 р. № 2990-III. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2990-14>.

16. Про ратифікацію Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності та протоколів, що її доповнюють (Протоколу про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї і Протоколу проти незаконного ввозу мігрантів по суші, морю і повітряю) : Закон України від 04.02.2004 р. № 1433-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1433-15>.

17. Про ратифікацію Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції : Закон України від 18.10.2006 р. № 251-V. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/251-16>.

18. Про ратифікацію Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією : Закон України від 18.10.2006 р. № 252-V. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/252-16>.

19. Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність : Закон України від 07.09.2005 р. № 2824-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2824-15>.

20. Березняк В. С., Павлова Н. В., Паустовська Н. К., Федченко В. М., Філяніна Л. А. Міжнародне співробітництво у сфері кримінального провадження за законодавством України та Республіки Молдова: навч. посібник. К. : Алерта, 2020. 310 с.

21. Договір між Україною та Китайською Народною Республікою про екстрадицію. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156_026#Text.

22. Договір між Україною та Монголією про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/496_001#Text.

23. Європейська конвенція про видачу правопорушників 1957 року. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_033#Text.

24. Кримінальний кодекс України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.

25. Українське електронне видання «Доступ до Правди». URL : https://dostup.pravda.com.ua/request/shchodo_vzaiemodiyi_ukrayini_ta_2.

26. Електронний ресурс Офісу Генеральної прокуратури України. URL : <https://old.gp.gov.ua/ua/statinfo.html>.

27. Електронне видання «Mind». URL : <https://mind.ua/openmind/20244546-znajdemo-kozhnogo-yak-ukrayina-zmozhe-ekstraduvati-rosijskih-vijskovih-zlochinciv>.

28. Мультимедійна іномовна платформа «УКРІНФОРМ». URL : <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/3676530-putin-pidpisav-zakon-pro-pripinennadii-miznarodnih-dogovoriv-radi-evropi.html>.

29. Положення про Міністерство юстиції України: Постанова КМУ від 02.07.2014 р. № 228 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF#Text>.

30. Правила внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України: Наказ Міністра юстиції України від 14.06.2019 р. № 1769/5 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0633-19#Text>.

31. Про попереднє ув'язнення: Закон України від 30.06.1993 р. № 3352-XII. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3352-12#Text>.

32. Про дипломатичну службу: Закон України від 07.06.2018 р. № 2449-VIII. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2449-19#Text>.

33. Про Консульський статут України: Указ Президента України від 02.04.1994 р. № 127/94. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/127/94#Text>.

34. Положення про Департамент поліцейського міжнародного співробітництва. *Офіційний веб-портал Національної поліції України*. URL : <https://www.npu.gov.ua/pro-policiyu/struktura-nacionalnoyi-policiyi/departament-mizhnarodnogo-policejskogo-spivrobitnictva>.

35. Електронний ресурс Офісу Генеральної прокуратури України. URL : https://old.gp.gov.ua/ua/departament_agreements.html.

36. Про організацію роботи органів прокуратури України у галузі міжнародного співробітництва: Наказ Генеральної прокуратури України від 18.09.2015 р. № 223. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0223900-15#Text>.

37. Статут міжнародної організації кримінальної поліції. Інтерпол, 1992. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_142#Text.

38. Про ефективне використання державних коштів: Постанова КМУ України від 11.10.2016 р. № 710. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/710-2016-п#Text>.

39. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 р. № 108/95-ВР. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/108/95-вр#n12>.

40. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18?find=1&text=стаття+54#w2_1.

41. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>.

42. Роз'яснення положень Гаазької конвенції від 05.10.1961 р. URL : <https://kovallegalgroup.com.ua/gaagskaya-konventsiya>.

43. Перелік країн, що визнають апостиль: МОН України. URL : <https://mon.gov.ua/ua/ministerstvo/poslugi/apostil/perelik-krayin-sho-viznayut-apostil>.

44. Федченко В. М., Бадалова Т. Г. Інтерпол, як суб'єкт екстрадиційних правовідносин у кримінальному провадженні. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. Вип. 4. Чернігів, 2022. URL : <https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2022-4-01-06/2022-4-01-06>.

45. Конвенція, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_082.

46. Про затвердження Правил проставлення апостиля на офіційних документах, призначених для використання на території інших держав: спільний наказ МЗС, МОН та МініОсту України від 12.12.2003 р. № 1151/8472. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1151-03#Text>.

47. Генеральна прокуратура України уклала Меморандум про співробітництво з Міністерством юстиції Держави Ізраїль. *Офіс Генеральної прокуратури України*. URL : https://old.gp.gov.ua/ua/news.html?_m=publications&_t=rec&id=190739&fp=4410.

48. Договір між Україною та Ісламською Республікою Іран про правові відносини та правову допомогу в цивільних і кримінальних справах URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/364_026#Text.

49. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>.

50. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02.06.2011 р. № 3460-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17#Text>.

Для нотаток

Навчальне видання

Федченко Володимир Михайлович
Бадалова Тетяна Геннадіївна

ПОРЯДОК НАПРАВЛЕННЯ ЗАПИТІВ ПРО НАДАННЯ
МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ В РАМКАХ ЕКСТРАДИЦІЇ

Методичні рекомендації

Редактор, оригінал-макет, дизайн – *Є. В. Коваленко-Марченкова,*
А. В. Самотуга

Підп. до друку 08.04.2024. Формат 60x84/16. Друк – цифровий.
Гарнітура – Times New Roman. Ум.-друк. арк. 5,36. Обл.-вид. арк. 5,75.

Надруковано у Дніпропетровському державному університеті внутрішніх справ
49005, м. Дніпро, просп. Гагаріна, 26, т. (056) 370-96-59
Свідоцтво про внесення до державного реєстру КВ № 6054 від 28.02.2018 р.